บทเรียนพระคัมภีร์สำหรับเด็ก

พระเยซูคริสต์และพันธกิจ

ช่วงหลังของพระองค์

7 บทเรียน

Based on the Abeka Flash-A-Card Bible Stories – Life of Christ – Later Ministry – Series 4

การนำนักเรียนสู่พระคริสต์

ในฐานะที่เป็นครูสอนพระคัมภีร์ คุณได้รับเกียรติในการนำนักเรียนในชั้นมารู้จักกับพระเจ้า ผู้ทรงสร้างพวกเขา ทรงรักพวกเขาและปรารถนาที่จะมีสัมพันธ์ส่วนตัวกับเด็กเหล่านี้ บางทีคุณอาจจะสงสัยว่านักเรียนของคุณสามารถที่จะเข้าใจถึงความจำเป็นในการรู้จักพระเจ้าอย่างเป็นส่วนตัวได้หรือไม่ มีเรื่องในพระคัมภีร์ที่อยู่ในบทเรียนชุดพันธกิจช่วงแรกของพระเยซูบันทึกไว้ว่า พระเยซูทรงตั้งใจที่จะใช้เวลากับเด็กๆ ที่มาหาพระองค์ พระองค์ทรงรู้จักธรรมชาติของเด็กและความอยากรู้อยากเห็นของพวกเขา ทำให้เด็กสามารถรับรู้และเข้าใจความต้องการฝ่ายจิตวิญญาณของตนเองได้

"จงยอมให้พวกเด็กเล็ก ๆ เข้ามาหาเรา และอย่าห้ามพวกเขาเลย เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้าย่อมเป็นของคนเช่นนั้น" มาระโก 10:14

"เรากล่าวความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ยกเว้นพวกท่านกลับใจ และกลายเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ พวกท่านจะเข้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์ไม่ได้เลย เหตุฉะนั้นผู้ใดก็ตามที่จะถ่อมตัวลงเหมือนเด็กเล็กคนนี้ ผู้เดียวกันนั้นจะเป็นใหญ่ที่สุดในอาณาจักรแห่งสวรรค์" มัทธิว 18:3-4

การสอนนักเรียนของเราเกี่ยวกับความต้องการพระเจ้าในชีวิตของเขานี้ เราสอนในรูปแบบของบทเรียนพระคัมภีร์และการนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันด้วย ดังนั้น เราจำเป็นต้องพร้อมที่จะสอนในทุกที่ เราอาจจะได้ใช้บทเรียนที่สนามเด็กเล่น โรงอาหาร และในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน เพราะการตัดสินใจวางใจรับเชื่อในพระเจ้านั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตที่อาจเกิดขึ้นที่ใดก็ได้ เราต้องตั้งใจที่จะให้สิ่งนี้เป็

นเป้าหมายสำคัญในชีวิตเราเอง จงพึ่งพาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้พระองค์ทำงานในจิตใจของเด็กๆ ทุกคนขณะที่เราสอนพระคำของพระองค์

" แต่จงเคารพยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าในใจของพวกท่าน และจงเตรียมพร้อมเสมอที่จะให้คำตอบแก่ทุกคนที่ถามพวกท่านถึงเหตุผลแห่งความหวังที่มีอยู่ในพวกท่าน ด้วยความอ่อนสุภาพและความยำเกรง" 1 เปโตร 3:15

" แล้วเขาทั้งหลายจะร้องทูลต่อพระองค์ในผู้ซึ่งพวกเขายังไม่เชื่ออย่างไรได้ และเขาทั้งหลายจะเชื่อในพระองค์ผู้ซึ่งพวกเขายังไม่เคยได้ยินอย่างไรได้ และเขาทั้งหลายจะได้ยินโดยปราศจากผู้ประกาศอย่างไรได้" โรม 10:14

พระคำของพระเจ้าบอกเราชัดเจนถึงความจำเป็นที่จะต้องมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า การจดจำความจริงจากพระวจนะช่วยเราให้สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับนักเรียนได้

พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ แต่เราเป็นคนบาป เด็กๆ จำเป็นต้องรู้ว่าพระเจ้าที่รักเขา พระเจ้าผู้ทรงสร้างเขานั้นเป็นพระเจ้าที่ทรงสมบูรณ์แบบ ไร้บาป และชอบธรรม และความบาปหรือการทำผิดทุกอย่างเป็นสิ่งที่ขวางกั้นเราจากการมีสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์

"เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นสันติสุขของพวกเรา ผู้ทรงกระทำให้ทั้งสองฝ่ายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้ว และทรงรื้อกำแพงที่กั้นกลางระหว่างพวกเราทั้งสองฝ่ายลง" เอเฟซัส 2:4

"ไม่มีผู้ใดบริสุทธิ์เหมือนอย่างพระเยโฮวาห์ เพราะไม่มีผู้ใดนอกเหนือจาก

พระองค์ ทั้งไม่มีศิลาใดเหมือนอย่างพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย" 1 ซามูเอล 2:2

" ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า 'ไม่มีคนที่ชอบธรรมสักคนเดียว ไม่ ไม่มีเลย'..." โรม 3:10

ความบาปของเราสมควรได้รับการลงโทษ และพระเยซูเป็นผู้รับโทษนั้นแทนเรา เมื่อนักเรียนเข้าใจว่าความผิดบาปจำเป็นต้องได้รับการลงโทษหรือไม่ก็ต้องได้รับอภัยโทษ ชี้ให้นักเรียนเห็นว่าพระเยซู (พระบุตรของพระเจ้า) ผู้ที่บริสุทธิ์ ไม่มีบาป ยอมรับการลงโทษเพราะบาปที่เราทำบนไม้กางเขน นี่ทำให้พระเจ้าสามารถอภัยโทษให้แก่เราได้เพราะพระคริสต์รับโทษแทนเราแล้ว เมื่อพระองค์ฟื้นคืนพระชนม์นั้น เป็นการแสดงถึงฤทธิ์อำนาจเหนือบาปและความตาย ทำให้เราสามารถมีชีวิตนิรันดร์ได้ โดยทางพระเยซูคริต์เจ้า

" ด้วยว่าทุกคนได้กระทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า" โรม 3:23

"... ขณะที่พวกเรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเรา" โรม 5:8

" เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกยิ่งนัก จนพระองค์ได้ประทานพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ เพื่อผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์" ยอห์น 3:16

"...เราเป็นการเป็นขึ้นมาและชีวิต ผู้ที่เชื่อในเรานั้น ถึงแม้ว่าเขาตายไปแล้ว แต่เขาก็จะมีชีวิต" ยอห์น 11:25

การวางใจว่าพระเจ้าทรงอภัยบาปแก่เรานั้นเป็นการเริ่มต้นความสัมพันธ์กับพระองค์ แหละนี่เป็นความสัมพันธ์ที่

นิจนิรันดร์ ดังนั้น นักเรียนต้องเข้าใจถึงความจำเป็นของการรับอภัยบาปจากพระเจ้า เพราะนี่เป็นแผนการที่พระเจ้าทรงวางไว้สำหรับทุกคนที่จะตัดสินใจเอง

"...จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอดได้ ทั้งครัวเรือนของท่าน..." กิจการ 16:31

เมื่อมีเด็กแสดงความสนใจอยากตัดสินใจรับเชื่อ คุณสามารถพูดคุยกับเขาถึงแผนการความรอดว่าเขาเข้าใจหรือไม่ หรือเขาอาจจะมีคำถามอะไรบ้าง เมื่อเด็กพร้อม ให้คุณหนุนใจเพื่อให้เขาอธิษฐานกับพระเจ้า ให้เขาบอกกับพระเจ้าว่าเขาเข้าใจถึงความรักและความบริสุทธิ์ของพระองค์ เขาควรสารภาพว่าตนเป็นคนบาปและต้องการให้พระเจ้าอภัยบาปแก่เขา และเชื่อว่าพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อรับโทษบาปแทนเขา และทรงฟื้นคืนพระชนม์อีก

เนื่องจากแผนการความรอดของพระเจ้านั้นไม่ซับซ้อนเพราะไม่เกี่ยวกับการกระทำ จึงอาจจะทำให้เกิดความสงสัยขึ้นได้ในเวลาต่อมา ให้คุณช่วยเด็กเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับความสงสัยนี้ โดยการอธิบายถึงความมั่นใจ

ในพระคำของพระเจ้าว่าพระองค์ตรัสแล้วจะไม่เปลี่ยนแปลง ช่วยให้เด็กๆ มั่นใจจากพระคำของพระเจ้า

"...เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย" ฮีบรู 13:5

"เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะนั้น และแกะนั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดแย่งชิงแกะเหล่านั้นไปจากมือเราได้" ยอห์น 10:28

"และเราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะเหล่านั้น และแกะเหล่านั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดถอนแกะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้" ยอห์น 14:3

เมื่อเราเห็นว่ามีเด็กตัดสินใจที่จะเชื่อวางใจในพระเจ้าให้อภัยโทษบาปของเขา อย่าลืมว่านั่นเป็นการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณในฐานะครูสอนควรถ่อมใจลงขอบคุณพระเจ้าที่ได้เป็นภาชนะของพระองค์ในการประกาศ ชี้แนะให้กับเด็กคนนั้นๆ มามีสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้าได้ การเข้าใจความจริงข้อนี้เป็นประตูแห่งการเรียนรู้ที่จะรักและรับใช้พระเจ้าอย่างถ่อมใจและสัตย์ซื่อ ทุกอย่างเกิดขึ้น - เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน

"เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ... โดยสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่เราได้สั่งพวกท่านไว้" มัทธิว 28:19-20

คำแนะนำสำหรับครู
ในการเตรียมสอน

<u>อ่านพระคัมภีร์</u>
ขณะที่คุณเตรียมตัวสอนเด็ก จำเป็นต้องอ่านข้อพระคัมภีร์ที่ให้กำกับมากับแต่ละบทเรียน อธิษฐานขอพระเจ้าให้ช่วยคุณจะเข้าใจพระคำของพระองค์เพื่อจะสอนให้กับเด็กๆ ได้ เนื้อหาของบทเรียนจะช่วยให้เล่าเรื่องได้ขณะที่ถือรูปภาพตามลำดับ

<u>วางแผนการนำไปประยุกต์ใช้</u>
ขณะที่คุณศึกษาบทเรียนจากตอนพระคัมภีร์ที่ให้ไว้ในแต่ละเรื่อง ให้คุณคิดถึงความต้องการของนักเรียนในชั้น เด็กบางคนอาจจะยังไม่รับเชื่อ และบางคนก็รับเชื่อแล้วซึ่งกำลังต้องการเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ คุณต้องอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยนำว่าจะเน้นจุดไหนของเรื่องที่สอนเพื่อให้นักเรียนเอาไปใช้ในชีวิตจริง

ได้ นี่จะช่วยให้พวกเขาเห็นว่าความจริงจากพระวจนะสามารถนำเอามาใช้ได้ และช่วยให้เขาเข้าใจถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ตรัสกับเขาอย่างเป็นส่วนตัวหากเขาจะอ่านและศึกษาพระวจนะเอง อย่าลืมในตอนท้ายของทุกบทเรียนพยายามเชิญชวนคนที่ยังไม่รับเชื่อให้ตัดสินใจมาหาพระเจ้า

<u>สอนด้วยใจ</u>
จำเป็นที่คุณต้องรู้จักเรื่องที่จะสอนอย่างดี ทั้งบริบท เนื้อเรื่อง ตัวละคร สถานที่ คุณต้องใช้เวลาอ่านพระธรรมตอนที่จะสอนและอ่านบทเรียนช่วยควบคู่กันไปด้วย พยายามทำความรู้จักกับเรื่องราวนั้นๆ จนสามารถเล่าเรื่องได้จากความจำพอประมาณ ขณะสอนให้ประสานสายตากับเด็กๆ และใช้น้ำเสียง ท่าทางที่เหมาะสมกับสถานการณ์ตามท้องเรื่องจะช่วยจับความสนใจของนักเรียนได้ สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นถ้าคุณแค่ยืนอ่านบทเรียนจากเล่มให้เด็กฟังโดยตรง อย่าลืมว่าคุณกำลังสอนความจริงจากพระคำของพระเจ้า ทำให้ดีที่สุด เตรียมตัวให้ดีที่สุด อธิษฐานเผื่อชั้นเรียนของคุณทุกวัน แล้วคุณจะได้รับความชื่นชมยินดีเมื่อเห็นพวกเขาเติบโตขึ้นในพระเจ้า

ทางเลือกที่คุณอาจจะใช้เป็นแนวทางในการเชิญเด็กรับเชื่อ
(ให้คุณศึกษา "การนำนักเรียนสู่พระคริสต์")

"ให้เรากัมศีรษะและหลับตา ถ้าใครอยากเชื่อวางใจให้พระเจ้าทรงอภัยโทษบาปของหนูในตอนนี้ ขอให้คนนั้นยกมือขึ้น"

คุณต้องดูสถานการณ์ว่าจะใช้บทสนทนาแบบไหนกับคนที่ยกมือ
"สำหรับคนที่ยกมือ ครูมีคำถามเฉพาะเกี่ยวกับการรับเชื่อในพระเจ้า"

คุณต้องรอการตอบสนองของนักเรียนก่อนถามคำถามต่อไปทุกครั้ง
"หนูเข้าใจมั้ยว่าพระเจ้ารักหนูมากและต้องการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับหนู?"
(เอเฟซัส 2:4 "แต่พระเจ้า ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา เพราะเหตุความรักอันใหญ่หลวงซึ่งพระองค์ทรงรักเรานั้น")

"หนูยอมรับมั้ยว่าเคยทำความผิดบาปและต้องการขอให้พระเจ้าทรงยกโทษให้?"
(โรม 3:23 "ด้วยว่าทุกคนได้กระทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า")

"หนูเชื่อมั้ยว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าและทรงตายเพื่อความบาปของหนู?"
(โรม 5:8 "...ขณะที่พวกเรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเรา")

"หนูยอมรับการอภัยโทษบาปจากพระเจ้ามั้ย?"
(กิจการ 16:31 "...จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอดได้...")

ถ้าการตอบสนองทั้งหมดของนักเรียนเป็นไปด้วยดี ให้คุณพูดว่า...

"ให้เราเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยคำอธิษฐานและหนูสามารถอธิษฐานบอกกับพระองค์ในสิ่งที่หนูเพิ่มยอมรับกับครูไปเมื่อครู่นี้"
หรือคุณอาจจะนำนักเรียนอธิษฐานรับเชื่อหากเด็กต้องการ ให้เขาพูดตามคุณด้วยความสำรวม อาจจะต้องทำกับเด็กอย่างเป็นส่วนตัว
"ข้าแต่พระเจ้า ขอบคุณพระองค์ที่ทรงยกโทษความบาปของหนู ทรงตายบนไม้กางเขนเพื่อหนูจะไปสวรรค์ได้ วันนี้หนูยอมรับเชื่อหนูเป็นคนบาป ทำดีไปสวรรค์ไม่ได้ มีแต่พระเยซูคริสต์ที่มอบชีวิตนิรันดร์ให้หนูได้ หนูเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า ตายเพื่อล้างความบาปของหนูที่ไม้กางเขน แล้วพระองค์ทรงฟื้นคืนชีวิตชนะความตายเพื่อหนู ขอบคุณพระเจ้ามากที่รักและยอมรับหนูเป็นบุตรของพระองค์ อธิษฐานด้วยความเชื่อในพระนามของพระเยซูคริสต์ อาเมน"

คุณต้องระวังว่าเด็กเข้าใจและเต็มใจพูดตามคุณด้วยความสัตย์จริง บอกกับเด็กว่าคุณยังรักเขาไม่เปลี่ยนแปลงหากเขายังไม่แน่ใจในการรับเชื่อ เมื่อมีโอกาสภายหน้าคุณสามารถคุยกับเขาอีกได้

คำแนะนำสำหรับครู

ก่อนนำเสนอบทเรียนให้กับนักเรียนให้อ่านบทเรียน 3-4 เที่ยวจนกระทั่งคุณจับประเด็นสำคัญได้ดีพอที่จะจำเรื่องได้ แล้วฝึกเล่าเรื่องออกเสียงดังหลายๆ ครั้ง ถือรูปภาพตามลำดับเหตุการณ์ขณะเล่าเรื่องด้วยความรู้สึกที่มีชีวิตชีวาให้เหมาะสมตามกลุ่มอายุของเด็ก

บทเรียนที่ 1 “พระเยซูทรงห้ามพายุ”

มัทธิว 8:23-27; มาระโก 4:36-41;

ลูกา 8:22-25

รูป CD 1-1: พระเยซูทรงบรรทมอยู่บนเรือ

พระเยซูคริสต์กับเหล่าสาวกกำลังพากันข้ามทะเลสาบกาลิลี พระเยซูทรงไปอยู่ตอนท้ายเรือและเอนตัวลงพักผ่อน พระองค์ทรงเหนื่อยมากจนกระทั่งหลับสนิทไป ลมทะเลพัดโชยมาอ่อนๆ คลื่นทะเลก็สงบ จะมีฟองคลื่นเล็กๆ ที่กระทบกับด้านข้างของเรือขณะที่กำลังเคลื่อนที่ไปข้างหน้า บรรยากาศตอนนั้นสบายและเหมาะที่ทุกคนจะพักผ่อนจากการงานที่พวกเขาได้ทำกันมาทั้งวัน

แต่ทันใดนั้นเอง อากาศที่เย็นสบายก็เปลี่ยนแปลงไปกระทันหัน โดยที่ไม่มีใครคาดคิดมาก่อน คลื่นตน้อยๆ ที่กระทบกับด้านข้างของเรือก็กลายคลื่นม้วนตัวโตเหมือนกับว่ามันกำลังโกรธอย่างรุนแรง สายลมที่พัดเบาๆ ก็เปลี่ยนเป็นพายุลมที่รุนแรง พวกสาวกรู้ดีว่ากำลังเผชิญหน้ากับพายุร้ายที่อาจจะทำให้เรือล่มจนจมหมดได้

CD 1-1

รูป CD 1-2: พายุรุนแรงขึ้น

ลมพัดแรงขึ้นและแรงขึ้นเรื่อยๆ ลมก็ช่วยคลื่นพยุงตัวของมันขึ้นจนน้ำสามารถกระเด็นโถมเข้ามาในเรือน้อยได้ เสียงฟ้าร้องและฟ้าแลบแปลบปลาบดังอยู่ทั่วทะเลกาลิลี

ถึงแม้ว่าเหล่าสาวกส่วนมากจะเป็นชาวประมง พวกเขาได้ออกเรือจับปลามามากมายแล้วและเคยพบกับพายุกลางทะเลจนชิน แต่ครั้งนี้มันทำให้พวกเขากลัวตายกันเหลือเกิน พายุครั้งนี้ใหญ่ยิ่งและแรงทุกคนต่างก็กลัวกันอย่างที่สุด ชีวิตของคนบนเรือกำลังอยู่ในอันตราย ไม่มีใครสักคนที่สามารถจะออกจากเรือไปขอความช่วยหลือจากฝั่งได้ ต่างคนต่างก็พากันดึงสายกระโดงเรือ พยายามหันหัวเรือให้ตรง ทุกคนช่วยกันพยุงตัวเรือไว้ไม่ให้ล่ม

ทันใดนั้นเอง! มีอะไรบางอย่างที่พวกเขาเพิ่งจะคิดได้ "พระเยซูอยู่กับเรานี่!" "แต่ว่าพระองค์อยู่ไหนล่ะไม่เห็นมาช่วยเราวิดน้ำดึงเสาเรือเลย?" "โน้นงัย! พระองค์ยังหลับอยู่เลย-ข้าไม่อยากเชื่อเลยนะเนี่ยพระองค์ไม่ห่วงเราเลย เราจะพากันตายอยู่แล้ว!"

พวกสาวกรีบช่วยกันปลุกให้พระองค์ตื่น ต่างตะโกนโวยวายเรียกชื่อพระองค์ให้รู้สึกตัวเมื่อพระเยซูตื่นแล้วพวกสาวกก็ต่อว่าพระองค์ “พระองค์ทำไมไม่ห่วงใยไม่ช่วยพวกเราเลย พวกเราจะจมน้ำตายอยู่แล้ว!”

CD 1-2

รูป CD 1-3: พระเยซูทรงห้ามพายุ

จากนั้นพระเยซูก็ทรงยืนขึ้นบนเรือท่ามกลางพายุที่พัดรุนแรง ท่ามกลางคลื่นยักษ์ที่มัวนตัวสูงขึ้น ท่ามกลางเสียงฟ้าคะนองอย่างน่ากลัว พระองค์ตรัสว่า "จงนิ่งและสงบเสีย" ทันใดนั้นเองพายุร้ายนั้นก็หยุดสนิททันที ทั้งลม ทั้งคลื่น ทั้งเสียงต่างๆ ทุกสิ่งต่างเงียบสงบเหมือนกับไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

พระเยซูทรงหันมาตรัสกับเหล่าสาวกว่า "ทำไมพวกท่านถึงกลัวนัก พวกท่านไม่มีความเชื่อหรือ?” ไม่มีใครสักคนที่ตอบคำถามของพระยซู ต่างคนต่างกระซิบกันว่า "ท่านผู้นี้เป็นใครหนอ ถึงมีฤทธิ์อำนาจทำได้ขนาดนี้ แม้แต่ลมและทะเลก็เชื่อฟังท่าน"

ไม่น่าแปลกใจที่พวกสาวกจะพากันตะลึงในฤทธิ์อำนาจของพระเยซู! เพราะเขาไม่เคยเห็นใครที่ทำได้แบบนี้มาก่อน พระเยซูแค่พูดเท่านั้น เหมือนกับตอนที่พระองค์ทรงสร้างโลก เพียงแค่พระองค์พูดเท่านั้น ทุกสิ่งก็ปรากฏขึ้นมาอย่างอัศจรรย์ตามคำสั่งของพระองค์

แม้แต่วันนี้ถึงแม้ว่าพระองค์จะไม่ได้มายืนอยู่กับเราที่นี่แต่พระองค์ก็ยังคงมีฤทธิ์อำนาจพระองค์พูดกับเราเสมอผ่านทางพระคัมภีร์ว่า "อย่ากลัว" เมื่อเราเดือดร้อนหรือเป็นทุกข์เราต้องเชื่อมั่นในพระองค์ว่าพระองค์จะทำให้สงบและช่วยเราผ่านพ้นปัญหานี้ไปได้ ไม่ว่าจะเป็นความกลุ้มใจ, ความเหงา, ความเสียใจ, ความเหนื่อยยาก, ไม่มีคนเข้าใจ, ไม่มีเพื่อนเล่น หรือแม้เมื่อเรารู้สึกกลัว เราสามารถบอกกับพระองค์ได้ว่า "พระเจ้า ช่วยหนูด้วย!" และพระองค์สัญญาว่าพระองค์จะช่วยคนที่ร้องขอให้พระองค์ช่วย

CD 1-3

บทเรียนที่ 2 “การเปลี่ยนแปลงพระกายของพระเยซู”

มัทธิว 16:13-20, 17:1-19; มาระโก 8:27-30, 9:2-10; ลูกา 9:18-20, 28-36

รูป CD 2-1: คำยอมรับของเปโตร

ในเวลาที่พระเยซูยังอยู่บนโลกนี้ เมื่อมีคนมองดูพระองค์ ไม่มีใครสามารถบอกได้หรือรู้ว่าพระองค์เป็นพระเจ้า เพราะพระองค์ก็ดูเหมือนผู้ชายยิวธรรมดาทั่วไป พระเยซูไม่ได้แต่งตัวเหมือนกษัตริย์ ไม่ได้สวมมงกุฎหรืออยู่ในวังสวยๆ แต่หลายคนก็รู้ได้แน่นอนว่าพระองค์ไม่ใช่แค่ผู้ชายธรรมดา เพราะคำสอน, คำพูด, และการกระทำของพระองค์นั้นมีฤทธิ์อำนาจแตกต่างจากคนอื่น พระองค์สมบูรณ์แบบ พระองค์ไม่เคยทำบาปผิดเลย

อยู่มาวันหนึ่งพระเยซูถามพวกสาวกว่า "คนอื่นเขาพูดว่าเราเป็นใคร?” พวกเขาก็ตอบว่า “บางคนพูดกันว่าพระองค์เป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา, บางคนก็บอกว่าเป็นเอลียาห์ บางคนก็บอกว่าเป็นผู้เผยพระวจนะที่ฟื้นคืนจากความตายมา" พระเยซูจึงตรัสถามต่อไปว่า "แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร” เปโตรตอบว่า "พระองค์คือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่"

พระเยซูพอพระทัยในคำตอบของเปโตรมาก เพราะเปโตรรู้จักความจริงและยอมรับด้วยปากของเขาเอง หลายคนคิดว่าพระเยซูเป็นแค่ครูสอนที่ดี หรือคนที่ชอบช่วยเหลือผู้อื่น แต่ถ้าเขาไม่ยอมรับว่าตัวเองเป็นคนบาปและพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า เขาก็จะรอดจากนรกไม่ได้เลย

จากนั้นพระเยซูก็บอกกับเหล่าสาวกว่าพระองค์ต้องไปที่กรุงเยรูซาเล็ม เพื่อจะยอมตายสำหรับไถ่บาปของคนทั้งปวง แล้วจะฟื้นคืนชีพในวันที่สาม เปโตรตกใจมาก รีบบอกว่า "ขออย่าให้เป็นอย่างนั้นเลย พระองค์จะต้องไม่ตาย!" แต่พระเยซูได้กล่าวตำหนิเปโตรที่ไม่ยอมให้พระองค์ทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา เพราะว่าพระองค์ต้องตายเพื่อจะสามารถไถ่บาปให้แก่เราทุกคนได้

CD 2-1

รูป CD 2-2: พระเยซูพาเปโตร, ยอห์น และยากอบขึ้นไปบนภูเขาสูง

หกวันต่อมาหลังจากที่พระเยซูทรงคุยกับเหล่าสาวก พระองค์ก็พาเปโตร, ยอห์นและยากอบขึ้นไปยังภูเขาสูงแห่งหนึ่งเพื่ออธิษฐาน บนภูขาสูงนั้นพวกเขามองเห็นวิวอันสวยงามด้วย ทั้งต้นไม้ ทุ่งหญ้าและสวนองุ่นที่อยู่ข้างล่าง เมื่อพวกเขาขึ้นไปถึงแล้วพระเยซูก็ทรงหยุดเดิน เหล่าสาวกก็หยุดพักเหนื่อยด้วย ทุกคนเหนื่อยจนเผลอหลับไป ยกเว้นแต่พระเยซูเท่านั้น

CD 2-2

รูป CD 2-3: พระเยซูทรงเปลี่ยนแปลงพระกาย

พระเยซูไม่ได้เหนื่อยจนเผลอหลับไป พระองค์ทรงคุกเข่าลงอธิษฐานคุยกับพระบิดา หลายต่อหลายครั้งที่เราเห็นในพระคัมภีร์กล่าวถึงพระเยซูทรงอธิษฐานต่อพระบิดา ซึ่งทำให้เราทั้งหลายรู้ว่าเราจำเป็นต้องอธิษฐานเหมือนกัน และฟังเสียงตรัสของพระบิดาเจ้าเมื่อเราอ่านพระคัมภีร์

เนื่องจากเหล่าสาวกง่วงมากจนลืมตาแทบไม่ขึ้น ทำให้พวกเขาเกือบจะพลาดเหตุการณ์อันสำคัญที่เกิดขึ้นในวันนั้นไป พวกเขาเคยเห็นพระเยซูอธิษฐานมาก่อน แต่ไม่เหมือนครั้งนี้ ทันใดนั้นขณะที่พวกเขาพยายามลืมตาขึ้นมองดูพระเยซูคริสต์ พวกเขาก็เห็นพระพักตร์ของพระองค์ส่องแสงสว่างเหมือนดวงอาทิตย์ และทั้งร่างกายของพระองค์ด้วยขาวสว่างจนแสบตา พระเยซูดูหมือนกษัตริย์ที่มากด้วยสง่าราศีและพระสิริ พระองค์ทรงพระสิริเหมือนกับพระเจ้า

CD 2-3

รูป CD 2-4: โมเสสกับเอลียาห์ปรากฏต่อพระองค์

และทันใดนั้นเองพวกสาวกก็เห็นบางอย่างที่น่าพิศวงยิ่งขึ้น ตอนนี้ทุกคนตาสว่างหมดแล้ว! มีชายสองคนกำลังยืนสนทนาอยู่กับพระเยซู คือโมเสสและเอลียาห์ ชายทั้งสองคนนี้เคยอาศัยรับใช้พระเจ้าอยู่บนโลก ก่อนที่พระองค์จะทรงรับเขาทั้งสองไปอยู่สวรรค์ พวกเขาสนทนาอยู่กับพระเยซูเรื่องการถูกตรึงของพระองค์ที่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นเรื่องที่พระเยซูเคยบอกกับเหล่าสาวกมาก่อนแล้ว - และด้วยความรู้สึกที่พระองค์ทรงรักเราผู้เป็นคนบาป พระองค์จึงทรงยอมทนทุกข์ยอมตายเพื่อเรา

ขณะที่โมเสสกับเอลียาห์ยืนอยู่กับพระเยซูนั้น เปโตรรู้สึกสับสนไม่รู้จะพูดอะไรดี แต่เขาก็พูดออกไปโดยไม่คิดว่า "อาจารย์ครับ พวกเราอยู่ที่นี่ก็ดีแล้ว! ให้เราทำเพิงพักสามหลังสำหรับพวกท่านคนละหลัง" เปโตรพูดเพราะเขาไม่อยากอยู่เงียบๆ แต่เขาไม่ทันคิดว่านี้เป็นช่วงเวลาที่พิเศษ เขาควรจะอยู่นิ่งเงียบและคอยฟังมากกว่า พระเยซูคริสต์ไม่ได้ทรงตรัสตอบเปโตร

ขณะที่เปโตรพูดนั้นก็มีกลุ่มเมฆสดใสมาบังล้อมตัวทุกคนไว้ และมีเสียงดังตรัสจากฟ้าสวรรค์ว่า "นี่คือบุตรองค์เดียวของเรา เราพอใจในตัวท่านมาก จงฟังเสียงของท่านเถิด" พระบิดาทรงหมายถึงพระเยซูคริสต์ พวกสาวกต่างซบหน้าลงถึงดินด้วยความกลัวจนตัวสั่น พระเยซูทรงเข้ามาแตะจับพวกเขาอย่างอ่อนโยน "อย่ากลัวเลย ลุกขึ้นเถิด" พระองค์ทรงปลอบโยนเหล่าสาวกที่กำลังกลัวด้วยความห่วงใย

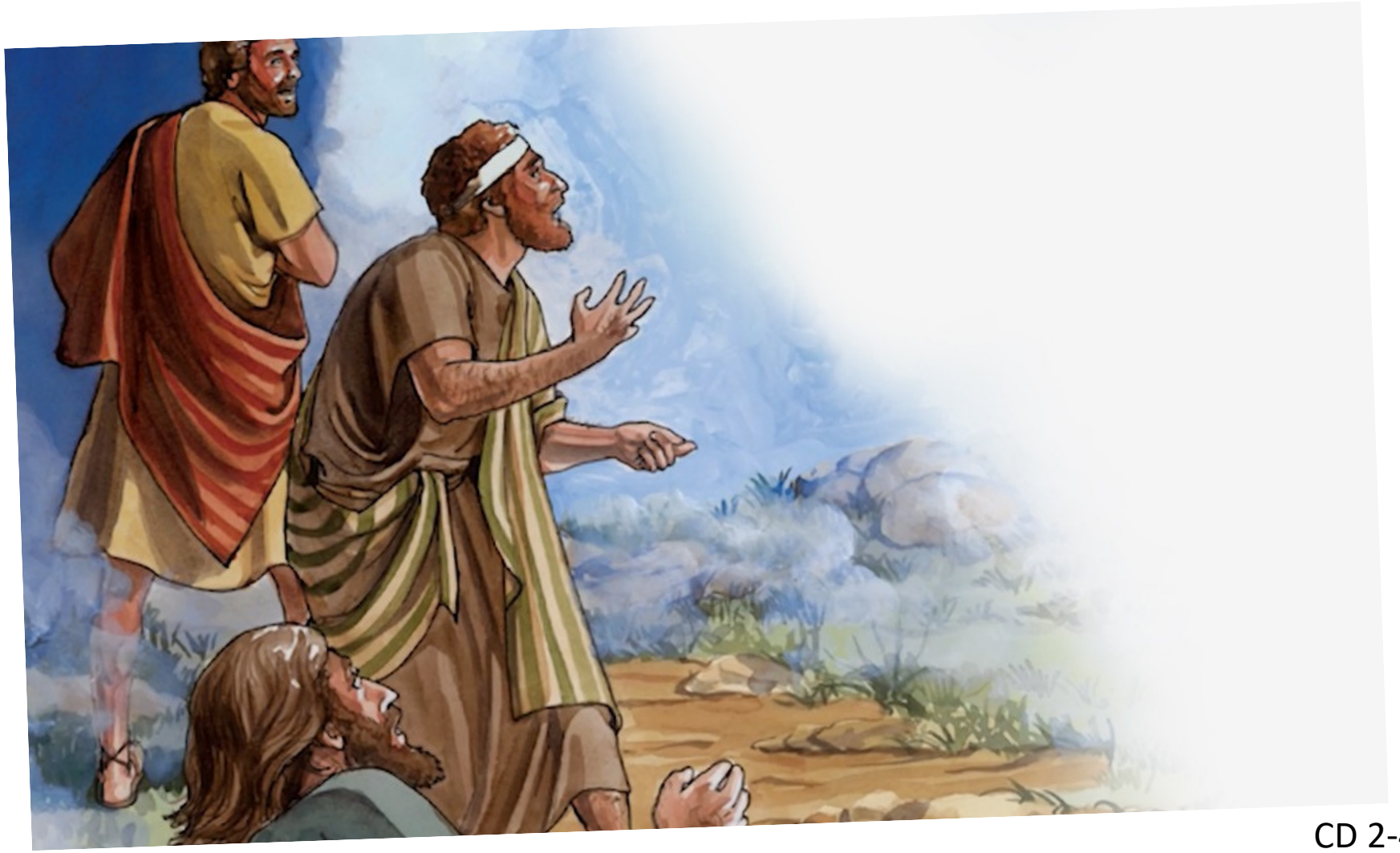

CD 2-4

รูป CD 2-5: พระเยซูทรงอยู่แต่ลำพัง

เมื่อพวกสาวกทั้งสามลุกขึ้นมองดูรอบๆ อีกครั้ง โมเสสและเอลียาห์ก็หายไปแล้ว เหลือแต่พระเยซูเพียงลำพัง พระเจ้าต้องการให้เรารู้ว่าพระเยซูเท่านั้นที่ทรงยิ่งใหญ่และทรงอยู่เป็นพระเจ้าเที่ยงแท้นิรันดร์ ไม่มีใครจะสำคัญกว่าพระองค์ทั้งในพระคัมภีร์หรือในโลกนี้

เหล่าสาวกไม่เคยลืมสิ่งที่ตนได้เห็นบนยอดภูเขานั่นเลย หลายปีต่อมาเมื่อยอห์นแก่ชราแล้ว เขาได้เขียนไว้ในจดหมายของตนว่า *"...เราเห็นพระสิริของพระองค์"* (ยน. 1:14) เปโตรเองก็เขียนบันทึกถึงเสียงตรัสจากฟ้าสวรรค์ในครั้งนั้นคือ *"เมื่อพวกเราอยู่กับพระองค์บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์"* (2 ปต. 1:8) ตลอดชีวิตของพวกเขา เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเปรียบกับอะไรได้เลย

หลังจากนั้นทุกคนก็กำลังเดินลงมาจากภูเขา พระเยซูได้ทรงสั่งห้ามไม่ให้เขาบอกเรื่องนี้แก่ผู้ใด จนกว่าพระองค์จะฟื้นขึ้นมาจากความตาย ทุกคนต่างก็เชื่อฟังพระองค์

วันหนึ่งที่สวรรค์เราจะได้เห็นพระเยซูด้วยตาของเราเองที่นั่น พร้อมทั้งเห็นโมเสส, เอลียาห์และเหล่าผู้เชื่อคนอื่นๆ มากมายในพระคัมภีร์ ทุกคนจะพากันสรรเสริญ นมัสการ และขอบคุณพระเจ้าด้วยความยินดี

CD 2-5

บทเรียนที่ 3 พระเยซูคริสต์รักษาคนโรคเรื้อน

มัทธิว 8:2-4; มาระโก 1:40-45;
ลูกา 5:12-14, 17:11-19

รูป CD 3-1: พระเยซูคริสต์รักษาชายโรคเรื้อน

<u>ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโรคเรื้อน</u>

ในสมัยพระคัมภีร์ คนยุคนั้นกลัวติดโรคเรื้อนจากคนอื่นมากที่สุด เพราะเชื้อโรคเรื้อนนั้นเป็นเหตุทำให้ร่างกายได้รับความทุกข์ทรมานอย่างมาก มันทำให้ร่างกายของมนุษย์ที่เป็นทั้งนิ้ว, มือ, แขน, ขา, หน้าตาค่อยๆ บิดเบี้ยวเน่าผิดรูปหลุดออกมา เชื้อโรคนี้จะค่อยๆ กัดกินร่างกายของผู้ป่วยทีละนิดๆ คนที่ติดโรคเรื้อนจะทรมานมาก บางครั้งโรคนี้จะกินที่เท้าก่อนทำให้ผู้ป่วยต้องคลานแทนเดิน แต่ไม่นานขาของเขาจะค่อยๆ ถูกกัดแทะไปด้วย ร่างกายทุกส่วนจะหายหรือหลุดไปในที่สุด และที่แย่มากๆ ก็คือไม่มีหมอคนไหนหรือยาอะไรในสมัยนั้นจะรักษาให้หายได้

ในสมัยนั้นไม่มีโรงพยาบาลหรือสถานรักษาโรคเรื้อนเหมือนในสมัยของเรานี้ ไม่มียาที่จะช่วยให้เขาสบายขึ้นได้ และกฎหมายของชาวยิวคือคนที่เป็นโรคเรื้อนต้องถูกขับไล่ออกจากครอบครัว, จากหมู่บ้าน เพื่อป้องกันไม่ให้ติดคนอื่น ถ้าคนโรคเรื้อนเห็นคนที่สบายดีเดินมาทางที่เขาอยู่ เป็นกฎหมายที่คนโรคเรื้อนนั้นต้องตะโกนว่า "มลทิน (สกปรก) มลทิน" เป็นการเตือนคนที่กำลังเดินมาทางนั้นให้ไปทางอื่น แต่ถ้าคนป่วยนั้นไม่ตะโกนออกมา และคนที่สบายดีรู้ทีหลัง เขาสามารถหยิบก้อนหินขว้างคนโรคเรื้อนนั้นให้ถึงตายได้

โรคเรื้อนเป็นสิ่งที่ทรมานมาก-มีความเจ็บปวดทั้งกายและใจ

ชายโรคเรื้อนมาหาพระเยซู

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูกำลังเทศนาอยู่ที่เมืองกาลิลี มีชายโรคเรื้อนคนหนึ่งมาหาพระองค์ ทุกคนที่กำลังอยู่กับพระเยซูต่างพากันโกรธและกลัวติดโรคมาก ชายคนนั้นทรุดตัวลงอ้อนวอนพระองค์ สรรเสริญพระองค์ และกล่าวว่า "ข้าแต่พระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดรักษาข้า พระองค์ให้สะอาดด้วยเถิด" พระเยซูมองดูชายคนนั้นด้วยความรัก และเมตตาเขา พระองค์ก้มลงไปหาเขาพร้อมกับสัมผัสที่ร่างกายชายโรคเรื้อนตรัสว่า "เราต้องการรักษาให้ท่านหายสะอาด" พระเยซูไม่เพียงแค่ตรัสอย่างอ่อนโยนกับเขา แต่พระองค์ทรงสัมผัสร่างกายอันไม่สะอาดของเขาด้วย

ผู้คนมากมายที่นั่นต่างพากันตกตะลึงที่เห็นพระองค์ทำเช่นนั้น เพราะพวกเขาไม่มีสักคนที่จะยอมจับหรืออยู่ใกล้ขนาดนั้นกับคนโรคเรื้อน ต่อให้เอาเงินมากมายมาแลกก็ไม่ยอมแน่ เพราะการสัมผัสเพียงครั้งเดียวก็ทำให้ติดโรคได้ แต่พระเยซูไม่กลัวโรคเรื้อนนั้นเลย เมื่อพระองค์ทำดังนั้นชายโรคเรื้อผู้น่าสงสารก็หายสะอาดทันที เมื่อพระเยซูตรัสให้เขาหายสะอาด เขาก็สบายดี เชื้อโรคก็หมดไป! และชายคนนั้นก็สามารถกลับบ้านไปหาเพื่อนและครอบครัวของเขาเหมือนเดิม เขาดีใจมากที่สุด ตื่นเต้นเหลือเกินที่ตัวเองหายสะอาดแล้ว เขาออกไปร้องสรรเสริญพระเจ้าด้วยความยินดี ผิวหนังของเขาเกลี้ยงสะอาดเหมือนคนธรรมดา

ในธรรมบัญญัติของโมเสส พระเจ้าได้บัญชาแก่คนที่หายจากโรคเรื้อนไปแสดงตัวแก่ปุโรหิตเพื่อตรวจดูว่าเขาสะอาดจริงๆ หายจากโรคจริงหรือไม่ ถ้าคนนั้นหายจริงๆ ปุโรหิตก็จะประกาศให้ทุกคนทราบว่าเขาหายแล้ว เพื่อทุกคนจะได้หายกังวล หลังจากนั้นคนที่หายก็จะถวายเครื่องบูชาขอบคุณแต่พระเจ้า

พระเยซูตรัสบอกชายคนนั้นว่า "ไปแสดงตัวแก่ปุโรหิตให้เขาตรวจเจ้า" พระเยซูอยากให้ชายคนนี้ทำในสิ่งที่ถูกต้องในกฎของโมเสส แล้วเขาก็ไปทำตามที่พระองค์บอก

CD 3-1

รูป CD 3-2: ชายที่หายโรคประกาศแก่ทุกคน

ชายที่หายโรคเรื้อนรู้สึกตื่นเต้นยินดี และมีความสุขอย่างมาก เขาบอกแก่ทุกคนในสิ่งที่เกิดขึ้น ในสิ่งที่พระเยซูทำเพื่อเขา เขาบอกแก่เพื่อนๆ แล้วเพื่อนก็บอกต่อคนอื่นไป จนผู้คนรู้เรื่องนี้มากมาย ข่าวแพร่กระจาย ทุกคนพูดถึงแต่สิ่งอัศจรรย์ที่พระเยซูทำนี้

รูป CD 3-3: ประชาชนมาหาพระเยซูจากทุกที่

ข่าวการรักษาโรคเรื้อนให้หาย ได้นำฝูงคนมากมายมาเพื่อพบกับพระเยซู ดังนั้นพระองค์จึงประทับอยู่ในเมือง และทุกวันก็มีคนจากทั่วสารทิศมาฟังพระองค์สั่งสอนเสมอ

CD 3-3

รูป CD 3-4: โรคเรื้อนและความบาป

ในพระคัมภีร์โรคเรื้อนจะถูกเปรียบเหมือนกับความบาป เพราะบาปไม่สะอาดและลุกลามได้อย่างรวดเร็วเหมือนโรคเรื้อน คนที่เป็นโรคเรื้อนต้องถูกแยกออกจากสังคม เพราะว่ามันติดต่อให้กับคนอื่นได้ ถึงแม้ว่าเมื่อเริ่มต้นจะมีเชื้อเล็กน้อย แต่ต่อมาเชื้อนั้นจะกัดกินร่างกายทำให้คนนั้นขาด้วน, แขนด้วน, ตาบอดและพิการไป เมื่อเปรียบกับความบาป เรารู้ว่ามนุษย์ทำบาปเสมอ ความบาปของเราหลายครั้งทำให้คนอื่นทำตามเราด้วย เหมือนถ้ามีผลไม้เน่า 1 ลูกในถุง อีกไม่นานถ้าเราปล่อยไว้ผลไม้ทุกลูกนั้นก็จะเน่าตามด้วย

นักเรียนอาจจะเริ่มคิดว่าทำความผิดนิดเดียว เช่นแอบกินขนมโดยไม่ขออนุญาต แต่บาปนั้นจะโตขึ้นลุกลามติดเป็นนิสัยของเขา อีกไม่นานเราจะเริ่มโกหก ถ้าคนนั้นไม่กลับใจก็จะโกหกครั้งต่อๆ ไปทำให้เรื่องนั้นแย่ขึ้นอีก และในอนาคตเราก็จะขโมยสิ่งที่ใหญ่กว่าขนม ความบาปขยายติดต่อได้เหมือนโรคเรื้อน เริ่มต้นเล็กน้อย แต่จะขยายใหญ่ขึ้นในตัวของเรา ในชีวิตของเรา

โรคเรื้อนนั้นทำให้เราต้องแยกออกจากคนอื่นด้วย คนเป็นโรคนี้ต้องออกจากบ้าน ออกจากคนที่เขารัก จากเพื่อน จากงาน คนที่เป็นจะมีความทุกข์ทรมานมาก ไม่มีความสุข เหงา ไม่มีโอกาสคุยกับคนที่ปรกติ และความบาปก็แยกมนุษย์ออกจากพระเจ้าเช่นกัน อิสยาห์พูดไว้ว่า" ความชั่วร้ายของเราแยกเราออกจากพระเจ้า ความบาปของเราก็ทำให้พระเจ้าต้องซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากเรา" ถ้าเรายอมให้ความบาปอยู่ในจิตใจของเรา เราก็จะไม่มีสามัคคีธรรมกับพระเจ้า และคนที่ไม่ยอมรับพระเจ้าให้เป็นผู้ล้างความผิดบาปของตน คนนั้นก็ต้องถูกแยกจากพระเจ้านิรันดร์

ในสมัยก่อนไม่มีหมอ ไม่มียา ไม่มีโรงรพยาบาลที่จะรักษาโรคเรื้อน คนที่เป็นก็จะตายในที่สุด แต่พระเยซูทรงช่วยได้ พระองค์ช่วยชายคนนั้นแล้ว ความบาปก็ไม่มีใครช่วยเรา มีแต่พระเยซูเท่านั้นที่สามารถทรงช่วยเราได้เช่นกัน เพราะพระองค์ตายบนไม้กางเขน พระองค์ให้ความรอดกับเราฟรีๆ ถ้าเพียงแต่เราวางใจในพระองค์ให้ชีวิตนิรันดร์ เราก็จะได้ไปสวรรค์กับพระองค์ และถึงแม้ว่าเราทำบาปหลังจากนั้น ใน 1 ยอห์น 1:9 บอกว่า ถ้าเราเสียใจและขอโทษพระเจ้า พระองค์ก็ทรงอภัยให้

CD 3-4

รูป CD 3-5: (ส่วนที่ 2) พระเยซูทรงรักษาคนโรคเรื้อนสิบคน

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูกำลังเดินทางจากกาลิลีไปกรุงเยรูซาเล็ม มีคนโรคเรื้อนสิบคนมาดักรอพบพระองค์ที่กลางทาง พวกเขาดูน่าเกลียดมาก โรคเรื้อนนั้นได้กัดกินร่างกายของเขาทุกคน ทั้งสิบคนนั้นมาอยู่ต่อหน้าพระเยซู พระองค์มองดูพวกเขาด้วยความสงสารอย่างที่สุด ทั้งเสื้อผ้าของพวกเขาก็ขาดและดูสกปรก ผมก็รุงรัง หนวดเคราขึ้นมีคราบน้ำลายและหนองไหลเปรอะอยู่ ตาของพวกเขาก็แห้งแล้ง ใบหน้าซูบซีด ร่างกายเต็มไปด้วยแผล และที่แย่ที่สุดพวกเขาโศกเศร้า/ไร้ความหวัง ตอนนี้มีเพียงพระเยซูเท่านั้น และพระองค์ก็ไม่ได้หันหลังให้แก่พวกเขา หรือไล่เขาไปให้ไกลๆ พระองค์รู้จักความเจ็บปวดนั้นดี ทรงมีความรักที่จะช่วยทุกคน พระองค์ตรัสว่า "เราได้ยินคำของของพวกท่านแล้ว จงไปแสดงตัวแก่ปุโรหิต" น่าแปลกใจ! ชายทั้งสิบคนคิดว่าพระเยซูจะสัมผัสตัวเขาเหมือนกับคนก่อน แต่พระองค์ไม่ได้ทำตามที่เขาคิดไว้ พระองค์ทรงบอกคนเหล่านั้นให้ไปแสดงตัวกับปุโรหิตเท่านั้น แต่พวกเขาก็เข้าใจความหมายของพระองค์ ว่าจะต้องกลับไปให้ปุโรหิตตรวจตัวก่อน เพื่อปุโรหิตจะประกาศว่าเขาหายสะอาดจากโรคเรื้อนแล้ว

อาจจะมีบางคนในพวกนั้นพูดว่า "เราเข้าไปในเมืองไม่ได้หรอก ถ้าเราเจอคนเขาก็จะเอาก้อนหินขว้างเราจนตายแน่" แต่มีคนหนึ่งตอบว่า "พระองค์สั่งให้เราไป เราก็ต้องเชื่อฟังถ้าเราอยากหายดี" ดังนั้นพวกเขาตัดสินใจที่จะไปด้วยกัน ขณะที่กำลังเดินไปนั้นต่างก็พยายามให้กำลังใจซึ่งกันและกันไม่ให้กลัว ทันใดนั้นเอง มีคนหนึ่งตะโกนออกมาดังๆ ว่า "ดูซิ! ข้ามองเห็นชัดเจนเลย" เขาเอามือจับตาของตนเอง เขาไม่อยากเชื่อเลยว่ามันเป็นความจริง เขาตะโกนออกมาอีกว่า "ข้าเห็นแล้ว! ข้าเห็นชัด ข้าเห็นท้องฟ้า ข้าเห็นต้นไม้ ข้าเห็นพวกเจ้าทั้งหมด ข้าหายแล้ว!"

อีกคนหนึ่งก็ร้องออกมาเหมือนกัน "ข้าด้วยๆ! ดูผิวข้าซิ ข้าก็หายเหมือนกัน" ทุกคนต่างไชโยโห่ร้องด้วยความยินดี จากการดินเข้าเมืองช้าๆ กลับกลายเป็นการวิ่งอย่างรวดเร็วเพื่อไปหาปุโรหิต พวกเขาทั้งกระโดด ทั้งกอดกัน หัวเราะและร้องไห้ในเวลาเดียวกัน พวกเขาไม่ใช่คนขี้เรื้อนอีกต่อไป ไม่ต้องแอบซ่อน ไม่ต้องโดดเดี่ยว ไม่ต้องแยกจากครอบครัวอีกแล้ว ขณะที่ทั้งหมดกำลังรีบไปหาปุโรหิตนั้นมีชายสะมาเรียคนหนึ่งได้หยุดกะทันหัน เขาจำได้ว่าเขาลืมอะไรไปอย่างหนึ่ง

CD 3-5

รูป CD 3-6: หนึ่งในสิบกลับมาขอบคุณพระเยซู

ขณะที่ชายหายโรคเก้าคนวิ่งไปด้วยความดีใจจากไป แต่หนึ่งในนั้นก็หันวิ่งกลับไปทางเดิมเพื่อขอบคุณพระเยซูที่รักษาเขาให้หาย พระเยซูดีใจที่ชายคนนั้นกลับมา พระองค์ตรัสว่า "อีกเก้าคนไปไหน? มีเพียงคนเดียวที่กลับมาขอบคุณเราหรือ?" บทเรียนนี้สอนให้เรารู้อะไร? เรารู้ว่าเมื่อเราช่วยคนอื่นเราอยากให้เขาขอบคุณเรา บางครั้งเราอาจจะเสียใจด้วยเมื่อไม่มีใครขอบคุณในสิ่งที่เราทำ เราต้องขอบคุณพระองค์ในทุกกรณี เราต้องกตัญญูในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเรา

ถ้านักเรียนไม่ชอบขอบคุณใคร และไม่ค่อยคิดขอบคุณพระเจ้า พระคัมภีร์บอกว่านั่นคือความบาป เด็กๆ อาจไม่คิดว่านี้เป็นบาป แต่พระคัมภีร์สอนว่าใช่! การไม่รู้จักขอบคุณพระเจ้าเป็นความบาป ยังมีการโกหก ไม่เชื่อฟัง พูดหยาบคาย เย่อหยิ่ง ไม่บริสุทธิ์ และอีกมายมายที่เป็นความบาป

บางคนอาจจะคิดว่าฉันขอบคุณพระเจ้าสำหรับอะไรล่ะ? ทำไมวันนี้เด็กๆ ไม่ลองนั่งคิดดูดีๆ ล่ะ? ที่บ้านเราอาศัย อาหารที่กิน ของที่ใช้ เสื้อผ้าที่ใส่อยู่ งานที่คุณพ่อคุณแม่ทำ มีหลายสิ่งที่เราคิดขอบคุณพระเจ้าได้ และที่แน่นอนที่สุด เราขอบคุณพระองค์สำหรับพระเยซูที่ทรงตายเพื่อเราอภัยแก่เรา ให้พระคัมภีร์กับเราอ่านได้ จำไว้ว่าชายสะมาเรียกลับไปขอบคุณพระเยซูเขาไม่ใช่แค่ดีใจไที่หายโรคเท่านั้น แต่เขาเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าด้วย และทรงให้ชีวิตนิรันดร์แก่เขาได้ ส่วนเราก็ต้องรีบบอกพระเยซูได้ในวันนี้ และพระองค์ทรงสามารถรักษาโรคบาปของเราให้หายได้

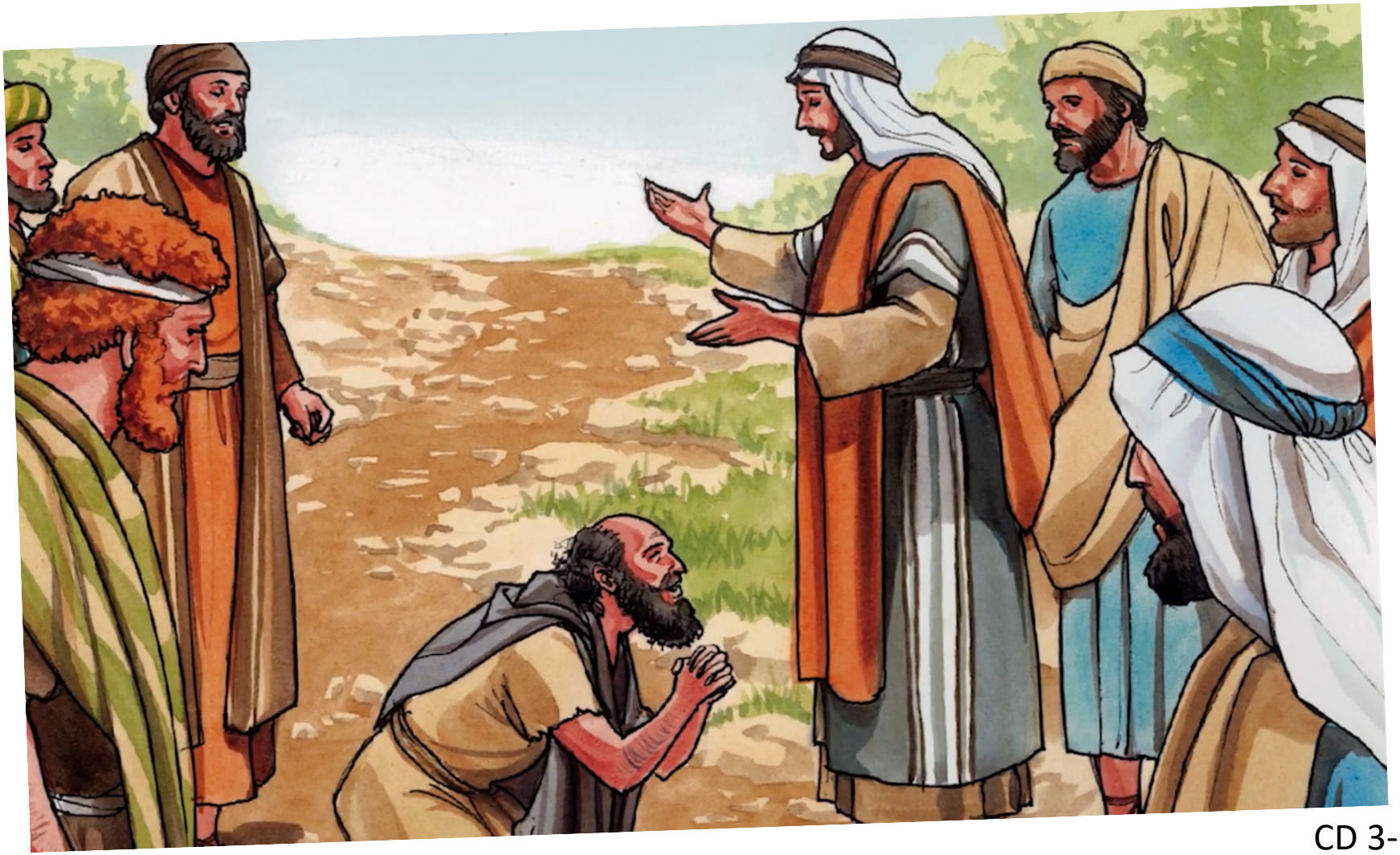

CD 3-6

บทเรียนที่ 4 "ลาซารัสกับเศรษฐี"

ลูกา 16:19-31

รูป CD 4-1: คำนำ

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูกำลังสั่งสอนประชาชน พระองค์ได้เล่าเรื่องๆ หนึ่งให้พวกเขาฟัง เป็นเรื่องของผู้ชายสองคนที่ไม่มีอะไรเหมือนกันเลยซักอย่างเดียว คนหนึ่งเป็นคนยากจนแต่เชื่อในพระเจ้า ส่วนอีกคนเป็นคนรวยมีทุกอย่างที่เขาต้องการในโลกนี้แต่ไม่เชื่อในพระเจ้า

พระเยซูบอกว่าชายยากจนคนนี้ชื่อว่าลาซารัส และเขากำลังป่วยหนัก ร่างกายของเขามีแต่แผลเต็มไปหมด เขาไม่มีเรี่ยวแรงที่จะทำงานได้ เขาไม่มีญาติพี่น้อง ทุกวันลาซารัสจะนอนอยู่ที่หน้าประตูบ้านของเศรษฐีเพื่อรอรับเศษอาหารที่เหลือจากเขา ทุกวันจะมีสุนัขมาเลียที่แผลของลาซารัส เขาต้องทุกข์ทรมานมากทั้งร่างกายและโดดเดี่ยวด้วย แต่เพราะว่าเขามีความเชื่อในพระเจ้าว่าวันหนึ่งเขาจะได้ไปสวรรค์อยู่กับพระองค์อย่างสุขสบาย ถึงแม้ว่าในโลกนี้ร่างกายของเขาจะไม่น่าดูมีสุนัขเป็นเพื่อน และไม่มีอาหารมากมาย แต่ในใจมีความเชื่อมีความหวังในพระเจ้า และพระเจ้าทรงยอมรับเขาเป็นลูกของพระองค์

CD 4-1

รูป CD 4-2: เศรษฐีกับงานเลี้ยง

ภายในปราสาทอันใหญ่โตสวยงามของเศรษฐีมีคนใช้มากมาย พระเยซูไม่ได้บอกชื่อของเศรษฐีผู้นี้ แต่รู้ว่าเขาร่ำรวยมาก เขาไม่เคยห้ามใจตัวเองในสิ่งที่อยากได้ ทั้งคนรอบข้างก็เอาอกเอาใจทุกอย่างไปหมด เศรษฐีชอบมีงานเลี้ยงเสมอ พวกเขาจะกินกันอย่างสนุกสนาน เขาไม่รู้จักคำว่าหิวหรือพอ ทุกวันที่โต๊ะอา หารจะเต็มไปด้วยผัก, ผลไม้ ,เนื้อ และขนมหวานต่างๆ เขามีความสุขมากในโลกนี้ จนลืมคิดถึงชีวิตหลังความตาย คิดแต่ชีวิตที่เรียบร้อยสุขสบายบนโลกนี้เท่านั้น คิดถึงแต่สิ่งที่เขาเห็นได้ รู้สึกได้ ฟังได้ ชิมได้ เขาไม่สนใจพระเจ้า หรือแม้แต่จะคิดถึงลาซารัสที่อยู่หน้าประตูปราสาทด้วยซ้ำ

CD 4-2

รูป CD 4-3: ลาซารัสตายและไปสวรรค์

ไม่นานนักลาซารัสก็เสียชีวิต เป็นสิ่งที่เขาดีใจมาก เพราะไม่ต้องทนทุกข์อีกในโลกนี้ เพราะลาซารัสเชื่อในพระเจ้า เขาก็ได้ไปสวรรค์ซึ่งเป็นที่เดียวกับอับราฮัมอยู่ด้วย และนับแต่นั้นก็ไม่มีใครเห็นชายยากจนลาซารัสที่หน้าประตูอีกต่อไป ไม่มีใครเห็นชายที่เจ็บปวดและหิวโหยอีกต่อไป ไม่มีชายที่นั่งให้สุนัขเลียแผลอีกต่อไป ลาซารัสจากโลกนี้ไปแล้ว ไปอยู่ในที่ๆ มีความสุขนิรันดร์ และที่ปราสาทของเศรษฐีทุกสิ่งทุกอย่างก็ยังเหมือนเดิม

CD 4-3

รูป CD 4-4: เศรษฐีตาย

วันหนึ่งเศรษฐีเกิดป่วยหนัก แม้แต่หมอที่ค่าตัวแพงที่สุดและเก่งที่สุดในแผ่นดินก็รักษาชีวิตของเขาไว้ไม่ได้ เขาจึงสิ้นใจภายในห้องที่สวยงามของเขาเอง เพื่อนๆ และครอบครัวก็พากันจัดงานศพที่ใหญ่โตสมเกียรติสมฐานะสวยงามที่สุด มีผู้คนมากมายมาให้เกียรติเขาในงานศพ มีการจ้างหญิงคร่ำครวญมาร้องไห้ตามธรมเนียม ถึงแม้งานศพจะดูสวยงามน่าประทับใจแค่ไหนก็ตามมันก็ไม่สามารถช่วยจิตวิญญาณของท่านเศรษฐีได้เลย ขณะนี้เขากลับได้รับความทุกข์ทรมานอย่างที่สุดในนรก

CD 4-4

รูป CD 4-5: คำขอร้องของเศรษฐี

วิญญาณของเศรษฐีไปในสถานที่ๆ พระคัมภีร์เรียกว่า "นรก" นักเรียนอาจจะเคยได้ยินคำนี้ นรกเป็นสถานที่สำหรับลงโทษคนบาป นอกจากว่าคนบาปนั้นจะกลับใจมาหาพระเจ้าเมื่อตอนที่เขายังมีชีวิตอยู่บนโลกเท่านั้น เขาจึงจะรอดจากการตกนรกได้ แต่ชายเศรษฐีไม่ได้กลับใจมาหาพระเจ้าเมื่อเขายังมีชีวิตอยู่ เขาจึงต้องไปที่นรกหลังจากสิ้นชีวิตแล้ว แต่พวกเราไม่จำเป็นต้องตกนรกเพราะวันนี้ทุกคนยังมีชีวิต ยังสามารถมีโอกาสตัดสินใจรับเชื่อในพระเยซูคริสต์ได้ ถ้าเรากลับใจวันนี้ เราก็จะเป็นลูกของพระเจ้าวันนี้เลย

ในความทุกข์ทรมานนั้น เศรษฐีก็ร้องว่า "ข้าทรมานเหลือเกิน" แล้วเขาก็มองขึ้นไปเห็นอับราฮัมและลาซารัสที่อยู่กับพระเจ้าอย่างมีความสุขที่สวรรค์ ชายนั้นจึงอ้อนวอนอับราฮัมให้ช่วยเขา "ท่านครับ! กรุณาสงสารข้าเถิด ขอช่วยส่งลาซารัสให้เขาเอาน้ำมาให้ข้าด้วย เพราะข้าร้อนเหลือเกิน" เศรษฐีอ้อนวอนขอแค่น้ำหยดเดียวเพื่อดับกระหาย อับราฮัมตอบว่า "ลูกเอ๋ย จำได้ไหมว่าขณะที่เจ้ายังมีชีวิตอยู่ เจ้าได้ทุกอย่างที่ต้องการ และลาซารัสไม่มีสิ่งใดเลย แต่ตอนนี้ลาซารัสมีความสุข แต่เจ้าต้องทุกข์ทรมาน มันสายเกินไปแล้ว ลาซารัสไปช่วยเจ้าไม่ได้ และยังมีที่กั้นใหญ่ระหว่างเรากับเจ้า ไม่มีใครลงไปหาเจ้าได้ ไม่มีใครขึ้นมาบนนี้ได้" เป็นเรื่องที่น่าเศร้าจริงๆ ถ้าเราไม่เชื่อในพระเจ้า เราจะถูกแยกจากพระเจ้าตลอดไป

ชายเศรษฐีอ้อนวอนต่อไปว่า "โอ้.. อับราฮัม ถ้าเช่นนั้นขอท่านส่งลาซารัสไปที่บ้านของข้าเพื่อเขาจะได้บอกแก่ครอบครัวของข้าเกี่ยวกับเรื่องนรกนี้ให้พวกเขาเชื่อในพระเจ้า เมื่อเขาตายเขาจะได้ไปสวรรค์อยู่กับพระเจ้าได้ เพราะว่าข้ายังมีพี่น้องอีก 5 คน" แต่อับราฮัมตอบว่า "ถ้าพี่น้องของเจ้าไม่สนใจพระคำของพระเจ้า หรือคำของผู้เผยพระวจนะ เขาก็จะไม่รับฟังคำของลาซารัส"

สรุป :

พระเยซูเล่าเรื่องนี้ให้ประชาชนฟัง เพื่อเตือนประชาชนให้รับเชื่อในพระองค์ เพื่อเขาจะได้รับของขวัญชีวิตนิรันดร์จากพระเจ้า และมีความสุขกับพระองค์ในสวรรค์ได้ ส่วนคนที่ไม่ยอมรับพระองค์ก็จะเหมือนกับชายเศรษฐีนั้นที่ต้องทนทุกข์ในนรก ส่วนอับราฮัมที่เศรษฐีคุยกับเขานั้น เป็นคนที่รักและเชื่อฟังพระเจ้ามาก วันหนึ่งเราจะได้พบกับเขาในสวรรค์เช่นกัน ทุกคนต้องตัดสินใจที่จะรับเชื่อในพระคริสต์ อย่างเป็นส่วนตัว นักเรียนสามารถมั่นใจและรับพระองค์ในวันนี้ได้ พระเจ้าทรงรอคอยต้อนรับเราอยู่เสมอให้มาเป็นลูกของพระองค์

CD 4-5

บทเรียนที่ 5 “ขุนนางหนุ่ม”

มัทธิว 19:16-30; มาระโก 10:17-31;
ลูกา 18:18-30

รูป CD 5-1: ขุนนางหนุ่มคุกเข่าต่อหน้าพระเยซู

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูประทับอยู่ในยูดาห์ มีขุนนางเศรษฐีคนหนึ่งผู้ซึ่งสวมเสื้อผ้าราคาแพงวิ่งมาคุกเข่าต่อหน้าพระองค์ ภายนอกดูหมือนว่าชายคนนี้มีของที่เขาอยากได้ทุกอย่างแล้วในโลก (น่าอิจฉา) ทั้งเขายังหนุ่มและแข็งแรงสุขภาพดีด้วย ขุนนางผู้นี้ร่ำรวยมากและมีคนนับถือกันทั่วเมือง แต่อย่างไรก็ตาม เขารู้ว่าตัวเองยังขาดบางสิ่งอยู่ในชีวิต เขามาหาพระเยซูพร้อมกับคำถามที่หนักอึ้งอยู่ในใจ

เขาคุกเข่าด้วยความเคารพในพระเยซูและกล่าวถามว่า "อาจารย์ผู้ประเสริฐ ข้าต้องทำดีอะไรบ้างเพื่อจะได้มีชีวิตนิรันดร์?" มีคนเคยเล่าบอกขุนนางผู้นี้ว่าพระเยซูได้เทศนาสั่งสอนเรื่องแผ่นดินสวรรค์ และเขาก็ได้มาพบพระองค์ด้วยตนเอง ชายผู้ร่ำรวยนี้เข้าใจผิดหมดเกี่ยวกับการไปสวรรค์ได้อย่างไร เพราะเขาคิดว่าต้องอาศัย "ความดี" สังเกตจากคำถาม "ข้าต้องทำดีอะไร?”

พระเยซูตรัสตอบว่า "ท่านรู้หรือไม่ว่าพระเจ้าเท่านั้นที่ประเสริฐ แต่คำถามที่ท่านถามนั้น เท่าที่ได้รู้จักจากธรรมบัญญัติแล้วว่าอย่าฆ่าคน, อย่าล่วงประเวณี, อย่าขโมย, อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายคนอื่น, ให้เกียรติบิดามารดา และท่านต้องรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง" ขุนนางหนุ่มตอบพระองค์ว่า "อาจารย์ครับ ข้าเชื่อฟังและทำทุกอย่างที่ท่านกล่าวมาตั้งแต่เด็กแล้ว ยังมีอะไรอีกบ้าง?" เขาไม่ยอมรับเลยว่าตัวเองเคยทำผิดทำบาป แต่พระเยซูรู้ว่าในใจของเขานั้นรักเงินทองมากว่ารักพระเจ้า พระองค์จึงตรัสว่า "ท่านยังขาดอยู่สิ่งหนึ่ง - จงไปและขายทุกอย่างที่มีอยู่ แล้วแจกเงินที่ได้มาแก่คนจนแล้วตามเรามา" สิ่งนี้พระเยซูกำลังช่วยให้เขาเห็นและยอมรับว่าเขาเป็นคนโลภ ซึ่งก็เป็นความบาปที่ต้องการพระเจ้าอภัยให้แก่เขาเช่นกัน

CD 5-1

รูป CD 5-2: ขุนนางหนุ่มจากไปด้วยความเศร้า

แต่การให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งเหนือทุกสิ่งทุกอย่างไม่ใช่สิ่งที่ขุนนางผู้ร่ำรวยนี้สนใจ ชายผู้นี้เพิ่งอวดตัวกับพระเยซูว่าเขาไม่เป็นคนบาป ไม่เคยทำผิด เขาตามพระเจ้าทุกอย่าง แต่ในขณะนี้กำลังสับสน "ให้ทิ้งของและขายทั้งหมดหรือ!" เขาคิดในใจ "ข้าทำไม่ได้แน่นอน" สีหน้าของขุนนางหนุ่มโศกเศร้าหนัก และเขาหันหลังเดินออกไปด้วยใจที่หนักอึ้ง เพราะเขารวยมาก เขารักสมบัติของตนเป็นที่หนึ่ง มันทำให้เขามีชื่อเสียง มีคนนับถือ อยากได้อะไรก็ได้ตามใจปรารถนา มันมีค่ามากกว่าการได้ไปสวรรค์ นั่นเป็นความคิดของเขา!

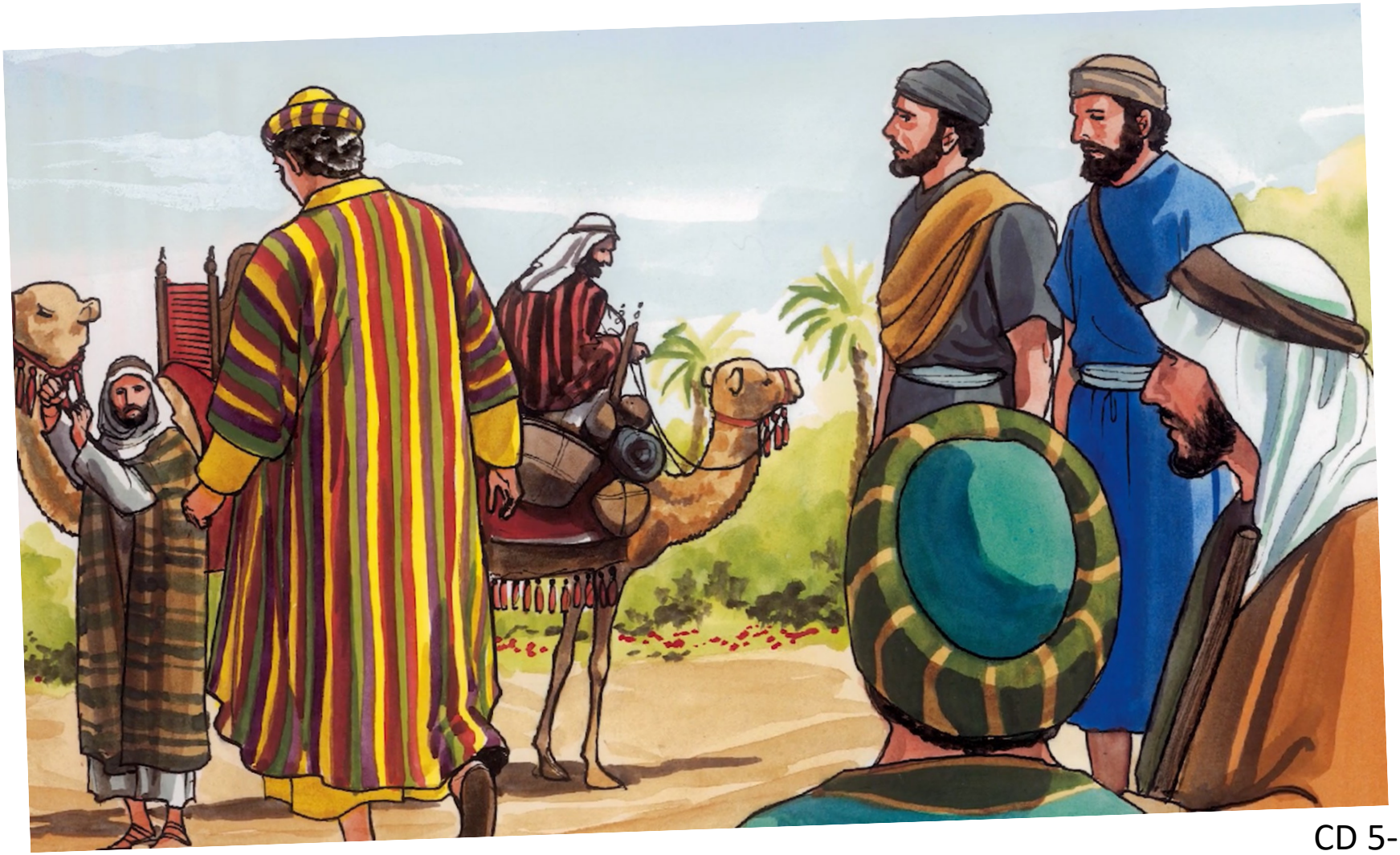

CD 5-2

รูป CD 5-3: พระเยซูอธิบายต่อเหล่าสาวก

หลังจากขุนนางผู้นั้นจากไปด้วยความผิดหวัง พระเยซูก็ทรงตรัสสอนเหล่าสาวกว่า "คนร่ำรวยจะเข้าในแผ่นดินสวรรค์ก็แทบจะเป็นไปไม่ได้!" พระเยซูหมายความว่า ยากมากที่คนรวยจะยอมสละสิ่งของๆ โลกนี้ที่มั่นคงสวยงามเพื่อตามพระเจ้าอย่างจริงจัง คนรวยมักจะมองไม่เห็นความต้องการฝ่ายจิตวิญญาณมากเท่าคนที่ยากจน เหล่าสาวกต่างก็กันแปลกใจที่พระองค์ตรัสเช่นนั้น และทรงตรัสต่อไปว่า "ตัวอูฐก็ลอดเข้ารูเข็มง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้า"

คำนี้ทำให้เหล่าสาวกยิ่งสับสน จึงถามพระเยซูว่า "ถ้าเช่นนั้นใครจะรอดได้?" พระองค์ทรงตอบด้วยความอดทนว่า "สำหรับมนุษย์ก็เป็นไปไม่ได้ แต่พระเจ้าทรงทำได้ทุกสิ่ง"

แน่นอนว่าคนรวยสามารถกลับใจยอมรับพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอดของเขาได้ และมีหลายคนที่ยอมรับแล้ว แต่ความร่ำรวยนั้นไม่ได้ช่วยเขาไปสวรรค์เลย สิ่งที่เขาทำดีใดๆ ก็ช่วยไม่ได้ยกเว้นแต่รับเชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น

เปโตรบอกพระเยซูว่า "พวกเราที่นี่ยอมทิ้งทุกอย่างเพื่อตามพระองค์" พระเยซูตอบเขากลับ "เราบอกท่านว่าคนที่ยอมทิ้งทั้งหมด ทั้งครอบครัวพี่น้อง, พ่อแม่และบุตรของตน หรือทิ้งสิ่งของๆ ตนเพื่อตามเรา และประกาศข่าวของพระจ้า พระเจ้าจะทรงประทานการตอบแทนคนนั้นอย่างมากมาย"

พระเยซูย้ำกับเหล่าสาวกและสอนเขาว่าถ้าใครยอมให้พระเจ้าทุกอย่าง ยอมสละทุกอย่างเพื่อรับใช้และตามพระองค์ เขาเหล่านั้นจะได้รับมากกว่าที่เขาทิ้งไป พระเจ้าจะเป็นผู้ตอบแทนแก่ทุกคนตามการกระทำของเขาและจะได้ชีวิตนิรันดร์ด้วย

ที่สวรรค์จะมีสิ่งยอดเยี่ยมมากมาย เป็นที่ๆ เราจะรับรางวัลจากพระเจ้าของเรา เราจะได้รับคำชมจากพระเยซูในการงานต่างๆ ที่เราทำเพื่อพระองค์ ไม่ขึ้นกับว่าเรารวยแค่ไหนในโลกนี้ แต่ขึ้นอยู่กับเราเชื่อฟังและยอมตามน้ำพระทัยของพระเจ้ามากแค่ไหนต่างหาก!

CD 5-3

บทเรียนที่ 6 “ศักเคียส”

ลูกา 19:1-10

รูป CD 6-1: พระเยซูเสด็จถึงเมืองเยรีโค

วันนั้นที่เมืองเยรีโคมีเรื่องตื่นเต้นกันเป็นพิเศษ มีเสียงร้องต่อๆ กันว่า "พระเยซูทรงเสด็จมาที่นี่แล้ว" "พระองค์เพิ่งเข้าประตูเมืองเมื่อกี้นี้" "นั่นไงๆ พระองค์อยู่ที่นั่น!" มีบางคนตะโกนออกมาผู้คนต่างล้อมรอบพระเยซู เพื่อดูพระองค์ ประชาชนอยากเห็นพระเยซูกันมากมาย

มีชายคนหนึ่งก็ปรารถนาจะเห็นพระองค์เหมือนกัน แต่เขาไม่สามารถมองเห็นได้ นักเรียนคิดว่าเขาเป็นคนตาบอดหรือไม่? ไม่ใช่! แต่เพราะว่าเขาตัวเตี้ยมากต่างหาก พระคัมภีร์บอกว่าเขาชื่อ "ศักเคียส" เขาพยายามเบียดคนอื่นเข้าไปให้ถึงพระเยซู แต่ก็ไม่สามารถเห็นได้เลย

ศักเคียสมีบ้านหลังใหญ่สวยงามมาก เขาใส่เสื้อผ้าอันสวยงามราคาแพง และมีทรัพย์สมบัติมากมาย แต่เขาไร้เพื่อน ไม่มีใครอยากเป็นเพื่อนกับศักเคียสเพราะเขาทำงานเป็นหัวหน้าคนเก็บภาษี ไม่มีใครชอบพวกเจ้าหน้าที่เก็บภาษี ชาวยิวเกลียดชังเขามาก เพราะพวกคนเก็บภาษีชอบเก็บเงินเกินกำหนด เพื่อเอาเข้ากระเป๋าของตัวเอง ศักเคียสกลายเป็นคนร่ำรวยก็เพราะการโกงเงินจากคนอื่นนั่นเอง

ไม่น่าแปลกใจที่ใครๆ ก็เกลียดชังเขา ถึงแม้เขาจะมีบ้านหลังใหญ่แต่ก็ไม่มีเพื่อนที่จะแวะไปเยี่ยม และเขาก็ไม่เคยเชิญใครไปกินข้าวที่บ้านเหมือนกัน ผู้คนไม่ชอบแม้แต่จะคุยทักทายกับศักเคียสที่ในเมืองหรือตามข้างทาง ส่วนมากจะพากันซุบซิบนินทาความขี้โกงของเขามากกว่า

ศักเคียสไม่เพียงแต่ตัวเตี้ยเท่านั้น แต่ฝ่ายจิตวิญญาณของเขาก็เตี้ยกว่านั้นอีก (เหมือนเราทุกคน) คือเขาไม่รู้จักกับพระคริสต์ เขาเป็นคนบาป และต้องการการอภัยบาปจากพระเจ้าเหมือนเราทุกคน หลายครั้งที่ศักเคียสอยากมีเพื่อน และไม่อยากโกงคนอื่น แต่เขาบังคับตัวเองไม่ได้ เขาคิดเสมอว่า "ทุกคนเกลียดชัง ไม่มีใครอยากเป็นเพื่อนกับข้า ข้าเคยลองไม่โกงใคร แต่ข้าก็แพ้ทุกที ข้าเหงาเหลือเกิน อยากมีเพื่อนบ้าง อยากให้มีบางคนมาช่วยข้าได้"

ศักเคียสมองไปตามถนนที่มีเสียงร้องเอะอะว่าพระเยซูกำลังจะผ่านมาทางนั้น เขาเห็นว่าที่ถนนนั้นมีต้นมะเดื่อใหญ่อยู่ข้างทาง

CD 6-1

รูป CD 6-2: ศักเคียสปีนต้นมะเดื่อ

ศักเคียสรีบวิ่งออกไปนำหน้าฝูงชน ไปจนถึงถนนใหญ่ แล้วก็เริ่มปีนต้นมะเดื่อใหญ่นั้นทันทีเพื่อจะมองให้เห็นพระเยซู ถึงแม้พระองค์จะไม่เห็นเขาแต่อย่างน้อยเขาก็ได้เห็นพระองค์ก็พอ มีบางคนหัวเราะเยาะท่าทางตลกของศักเคียส แต่เขาก็ไม่สนใจ นี่เป็นโอกาสเดียวที่อาจจะได้เห็น บางคนคิดว่าท่านผู้นี้อาจจะเป็นพระเมสสิยาห์องค์พระผู้ช่วยให้รอดจากบาปเหมือนที่พวกเรารอคอย!

CD 6-2

รูป CD 6-3: พระเยซูบอกศักเคียสให้ลงมา

เมื่อพระเยซูกับประชาชนเดินมาถึงต้นมะเดื่อ พระเยซูทรงแหงนหน้าขึ้นไปมองดูบนต้นไม้และแน่นอน พระองค์ทรงเห็นศักเคียส พระองค์ทรงเรียกชื่อเขา "ศักเคียส! ลงมาเถอะ เราจะไปกับท่านและรับประทานอาหารกับท่านวันนี้!" ศักเคียสเกือบตกต้นไม้ "พระองค์รู้จักชื่อข้า เรียกชื่อข้า พระองค์รู้ได้อย่างไร ข้าไม่คิดว่าพระเยซูจะรู้ว่าข้าอยู่บนต้นมะเดื่อ" เรารู้แน่นอนว่าพระเยซูรู้ชื่อทุกคน และรู้ว่าเขากำลังทำอะไรด้วย เราแอบซ่อนจากพระองค์ไม่ได้เลย เพราะพระเยซูคือพระเจ้า

พระเยซูทรงรู้ด้วยว่างานของศักเคียสคืออะไร - รู้ว่าเขาชอบโกงคนอื่น, เขาโกหก, เขาไม่มีความสุข, เหงา และต้องการความช่วยเหลือ เพราะพระเยซูทรงเห็นจิตใจของมนุษย์ เห็นความบาปในใจของเรา, เห็นความเห็นแก่ตัว, ไม่เชื่อฟัง, หยาบคาย และความคิดไม่ดีทั้งหมด เมื่อพระเยซูตรัสแล้ว ศักเคียสก็รีบลงจากต้นไม้ตัวสั่นด้วยความตื่นเต้นยินดี "พระองค์แน่ใจหรือว่าอยากเสด็จไปที่บ้านข้า?”

ผู้คนไม่เข้าใจว่าทำไมพระเยซูอยากคบกับคนขี้โกงคนนี้ - ศักเคียสชายที่ชั่วร้ายที่สุดของเมืองเยรีโค หลายคนเริ่มซุบซิบนินทาพระเยซู "ดูซิตัวเองประกาศว่าเป็นบุตรของพระเจ้า แต่ไปคบเป็นเพื่อนกับคนบาปอย่างศักเคียส"

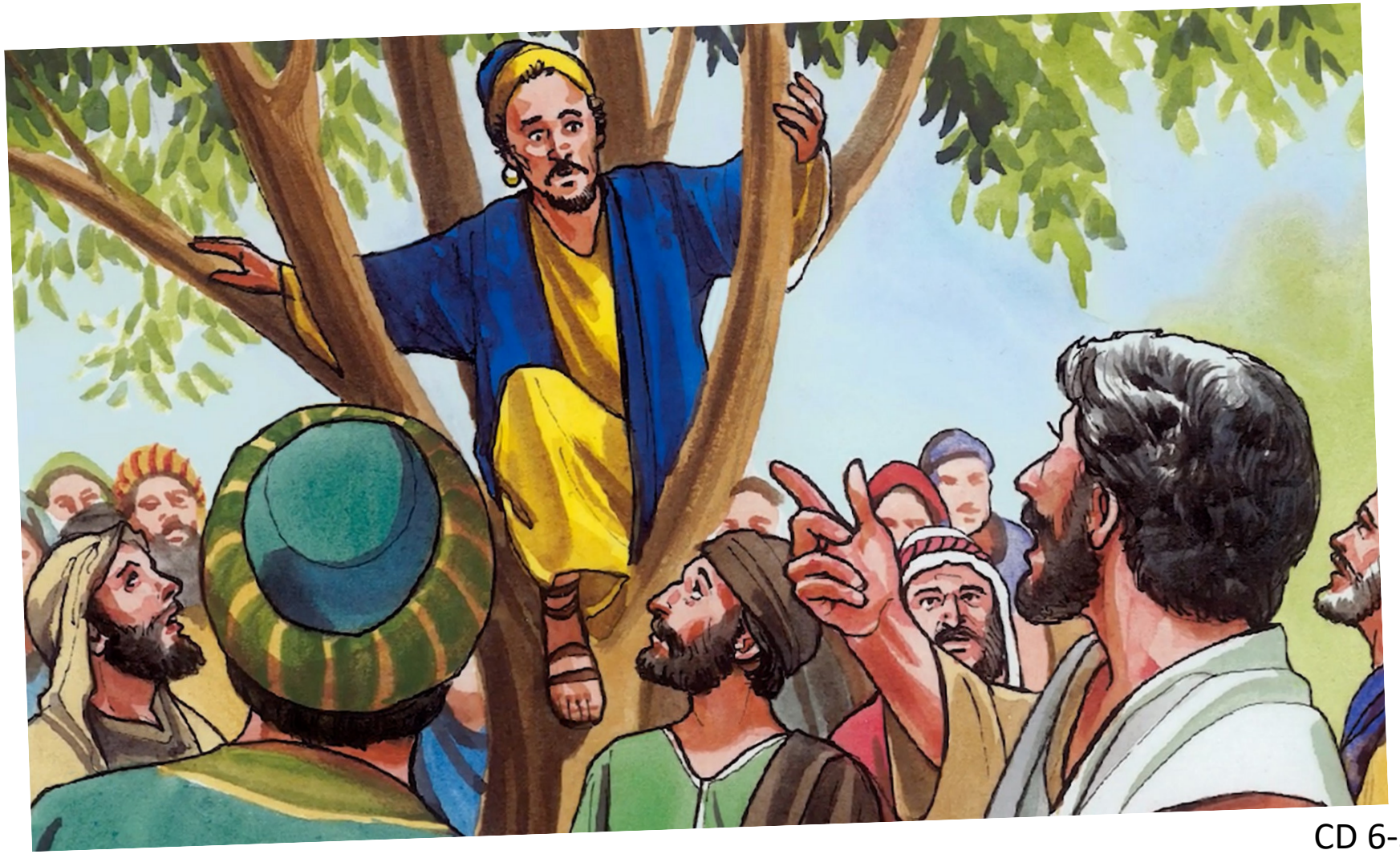

CD 6-3

รูป CD 6-4: พระเยซูรับประทานอาหารที่บ้านศักเคียส

บ้านหลังใหญ่สวยงามได้ต้อนรับพระเยซูด้วยความยินดี ศักเคียสจัดอาหารดีๆ มากมาย พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าพระองค์คุยอะไรกับศักเคียส แต่เรารู้ว่าพระองค์ตรัสแก่ครอบครัวของศักเคียสว่า "วันนี้ความรอดได้มาถึงครอบครัวนี้แล้ว" เราจึงมั่นใจได้ว่าวันนั้นครอบครัวของศักเคียสรับเชื่อในพระองค์

ไม่เพียงแต่พระเจ้าอภัยความผิดบาปทั้งหมดแก่ศักเคียส พระองค์ยังเปลี่ยนแปลงนิสัยเขาด้วย - เขาเป็นคนที่มีชีวิตใหม่ ศักเคียสทูลพระเยซูว่า "พระองค์ครับ ข้าจะยกสมบัติครึ่งหนึ่งให้คนยากจน และจะคืนเงินให้แก่คนที่ข้าโกงกลับไปสี่เท่า"

ศักเคียสอยากจะทำทุกอย่างให้ถูกต้องต่อพระเจ้า เขาอยากมีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงกับพระเจ้าจริงๆ เขาเสียใจในความบาปที่ตนเองทำ และผู้คนก็เห็นว่าศักเคียสเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม มีแต่พระเยซูเท่านั้นที่สามารถทำเช่นนั้นแก่เขาได้ และแน่นอนต่อมาเขาคงจะมีเพื่อนมากขึ้น สัตย์ซื่อในหน้าที่การงานของตนเอง

ครูสงสัยว่ามีใครในชั้นที่คิดว่าเราเองต้องเปลี่ยนแปลงนิสัยบางอย่าง? ใครที่ชอบเห็นแก่ตัว, ขี้โกง, คิดไม่ดี, ไม่สุภาพ สิ่งเหล่านี้เป็นบาปที่ออกมาจากจิตใจของเรา ความโกรธของเราไม่ทำให้เราเป็นเด็กดีเลย เราจะพูดไม่เพราะ เถียงกับพ่อแม่ ด่าและตีเพื่อนเป็นประจำ ทำให้หลายคนไม่ชอบเราเหมือนไม่ชอบ ศักเคียสในเรื่องนี้ เราต้องการพระเยซูคริสต์ให้ช่วย

เราเหมือนศักเดียส เราต้องเชิญพระเยซูล้างความผิดบาปของเรา เชื่อว่าพระองค์ตายเพื่อเรา หลังจากนั้น 3 วันพระองค์ก็ฟื้นคืนชีวิตมา ชนะความตาย ขณะนี้พระองค์ทรงอยู่บนสวรรค์แต่ยังเห็นเราที่นี่ได้ รู้ทุกอย่างที่เราเป็น ที่เราทำ ที่เราพูด ที่เราคิด ที่เราโกง แต่ถ้าเราเชื่อในพระองค์ ความผิดทั้งหมดของเราก็จะหมดได้ด้วย เราจะได้อยู่กับพระองค์ในอนาคตที่สวรรค์ และพระองค์ก็จะทรงช่วยเปลี่ยนแปลงนิสัยเราให้ดีขึ้นด้วย เพียงแต่เรายอมเชื่อฟังพระคำของพระเจ้าเหมือนศักเคียส

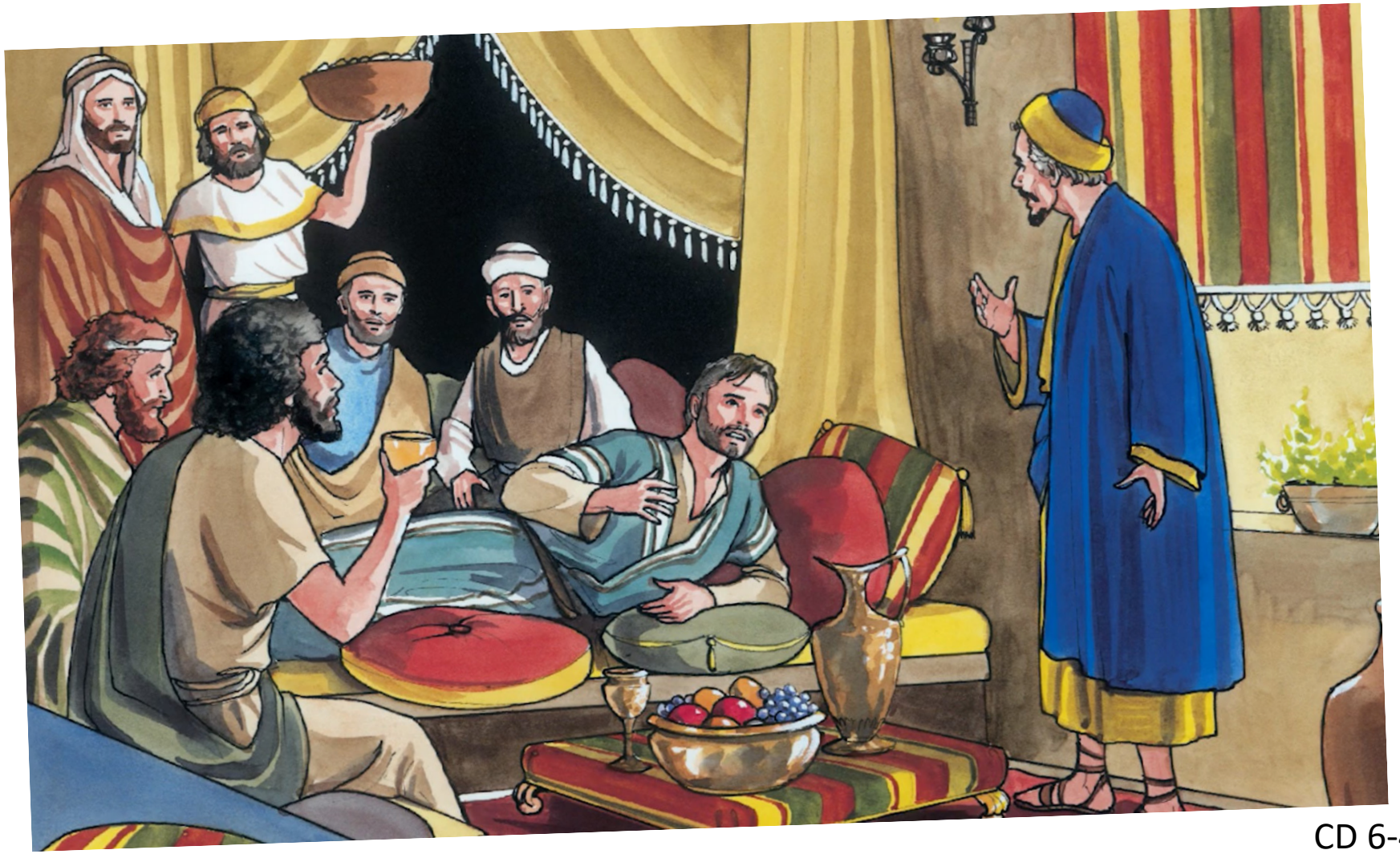

CD 6-4

บทเรียนที่ 7 "สหายของพระคริสต์ที่เบธานี"

ลูกา 10:38-42; มัทธิว 26:6-13; มาระโก 14:3-9; ยอห์น 11:1-46, 12:1-11

ตอนที่ 1 "มารีย์แสดงความรักต่อพระเยซูคริสต์"

รูป CD 7-1: แขกผู้มีเกียรติ

ในเวลาที่พระเยซูยังอาศัยอยู่บนโลก พระองค์ไม่ได้มีบ้านพักส่วนตัว หลายครั้งที่พระองค์ถูกไล่ออกจากหมู่บ้านบางแห่ง และถ้าไม่มีคนเชิญพระองค์ไปพักด้วยพระองค์ก็ต้องนอนตากน้ำค้าง ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งชื่อว่าหมู่บ้านเบธานี อยู่ห่างกรุงเยรูซาเล็มไปประมาณ 2 กม. มีครอบครัวหนึ่งที่เป็นเพื่อนของพระเยซู ครอบครัวนี้มีด้วยกัน 3 พี่น้อง พวกเขายินดีเปิดประตูบ้านและประตูใจต้อนรับพระองค์เสมอ สามพี่น้องนี้คือมารีย์, มารธา และลาซารัส ทั้งครอบครัวชอบฟังในสิ่งที่พระองค์สั่งสอน และตื่นเต้นเสมอเมื่อพระองค์เสด็จมาที่บ้านของตน

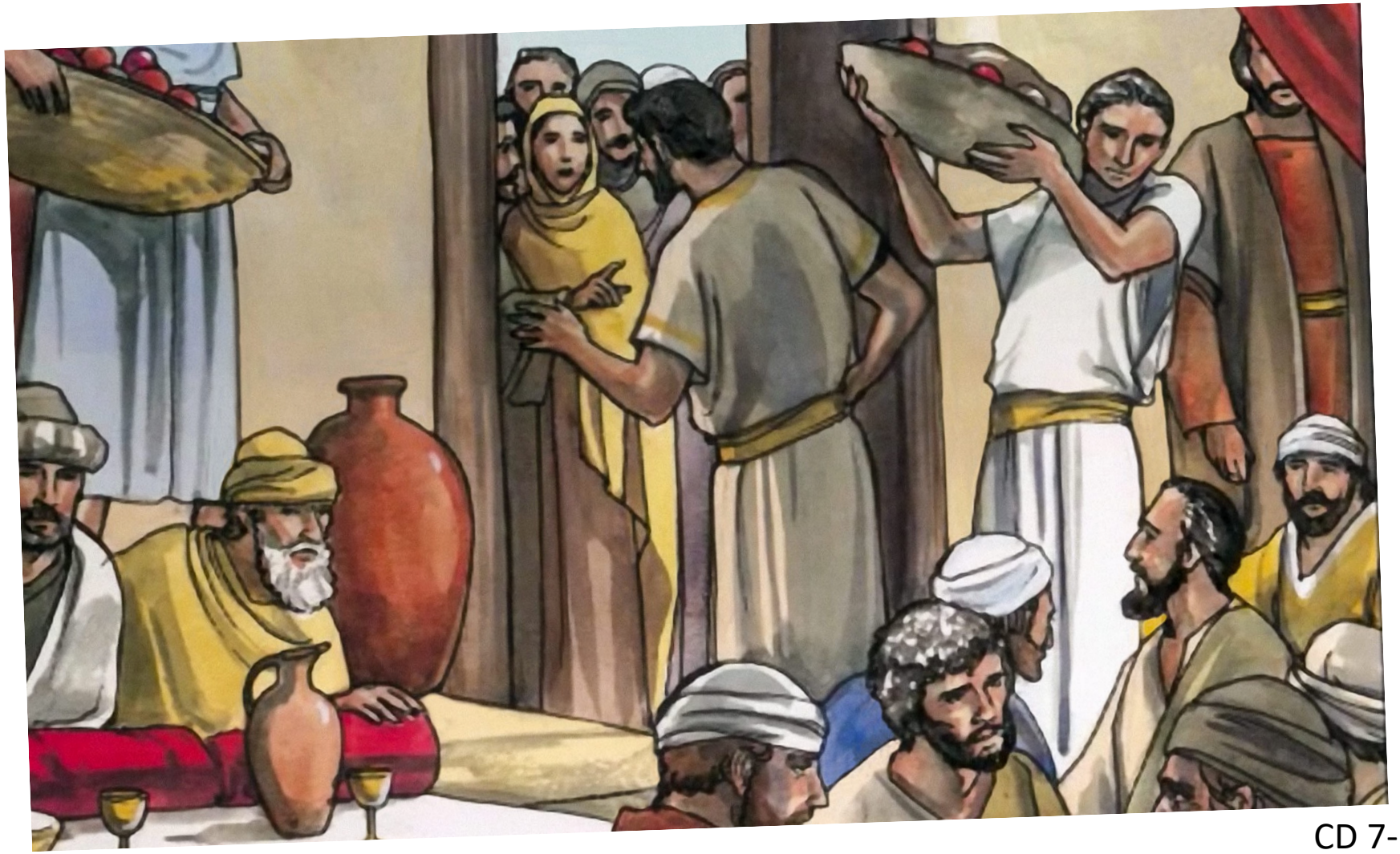

CD 7-1

รูป CD 7-2: มารีย์เจิมพระเยซู

ในเบธานี มารีย์, มารธา และลาซารัสเป็นเพื่อนที่สนิทที่สุดของพระเยซู แต่พระองค์ก็มีเพื่อนคนอื่นด้วยเหมือนกัน วันหนึ่งก่อนที่พระเยซูจะออกเดินทางไปเมืองเยรูซาเล็ม ประชาชนก็พากันจัดอาหารถวายแก่พระองค์ที่บ้านของชายคนหนึ่งชื่อซีโมน

ที่งานเลี้ยงเหล่าสาวกที่อยู่กับพระเยซูก็ไปด้วย และแน่นอนทั้งมารีย์, มารธา และลาซารัสก็อยู่ที่นั่น พระคัมภีร์บอกว่า มารธาก็ยุ่งช่วยอยู่กับงานรับใช้แขกที่มาอยู่ ส่วนลาซารัสก็ร่วมโต๊ะเสวยกับพระเยซู (ชี้ให้เด็กดูรูปมารธาที่กำลังยืนอยู่ข้างๆ โต๊ะ) มารธาได้แสดงความรักแก่พระเยซูด้วยการรับใช้และเสริฟอาหารแก่พระองค์

ลาซารัสสนทนากับพระเยซูอย่างสนุกสนานอย่างชื่นชมยินดี ทุกคนต่างดูมีความสุข มารีย์ก็คิดในใจว่าตัวเองจะทำอะไรเพื่อแสดงความรักแก่พระเยซูบ้างเธอก็จำได้ว่าเธอมีน้ำอบหอมที่ราคาแพงมากอยู่ขวดหนึ่ง มันแพงมากเท่ากับต้องทำงานเก็บเงินตลอดทั้งปีเลยกว่าจะซื้อได้! เธอได้เก็บเอาไว้อย่างดีเพื่อใช้ในโอกาสพิเศษ และเวลานั้นก็มาถึงแล้ว เธอปรารถนาจะให้กับพระเยซูที่รักของเธอ ไม่มีอะไรที่แพงเกินไปสำหรับพระเยซู มารีย์ค่อยๆ ปลีกตัวจากแขกมากมายเพื่อไปรับน้ำหอมพิเศษนั้น เมื่อได้มาแล้ว เธอก็เทน้ำหอมออกบนพระเยซูคริสต์ ทั้งที่ศีรษะและเท้าของพระองค์ จากนั้นก็คุกเข่าและใช้ผมของตนเช็ดเท้าของพระองค์ ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรักนับถือพระองค์อย่างที่สุด

กลิ่นหอมของน้ำมันหอมนั้นลอยตลบฟุ้งไปทั่วห้อง กลิ่นนั้นทำให้ทุกคนหยุดคุยกัน และหันไปมองที่
มารีย์และพระเยซูคริสต์ มีสาวกบางคนโกรธและบ่นว่ามารีย์กำลังเสียของโดยไม่มีประโยชน์ บางคนคิดว่าน่าจะเอาน้ำหอมนั้นไปขายและเอาเงินไปให้แก่คนจนดีกว่า แต่เขาอิจฉาพระเยซูเท่านั้นและอยากเอาเงินไปใช้เอง เขาไม่ได้อยากช่วยเหลือคนจนจริงๆ เลย

พระเยซูทรงรู้จักความคิดของคนเหล่านั้น พระองค์จึงตรัสว่า "อย่าว่ามารีย์เลย นางได้ทำสิ่งที่ดีต่อเรา คนจนนั้นอยู่กับท่านเสมอ แต่เราจะไม่อยู่กับท่านบนโลกนี้ตลอดไป" พระเจ้าทรงบันทึกเรื่องของมารียไว้ในพระคัมภีร์ เป็นเรื่องที่มีคนรู้จักอย่างมากมายเพราะสิ่งที่เธอทำนี้ เมื่อเราทำอะไรก็ตามเพื่อพระเจ้าอย่างจริงใจ ด้วยจิตใจของเรา พระเจ้าไม่เคยลืมเลย พระองค์จะทรงประทานรางวัลแก่เราในเวลาของพระองค์

CD 7-2

ตอนที่ 2 "มารีย์และมารธา"

รูป CD 7-3: มารีย์นมัสการพระเจ้า ในขณะที่มารธาปรนนิบัติรับใช้

พระเยซูไม่ได้มีโอกาสไปที่เบธานีบ่อยมากนัก ดังนั้นทุกครั้งที่พระองค์เสด็จผ่านก็สร้างความตื่นเต้นให้แก่ครอบครัวของสามพี่น้องเป็นอย่างมากเสมอ พระองค์ทรงพักและรับประทานที่นั้นเป็นประจำเมื่อเดินทางผ่าน

มีอยู่ครั้งหนึ่งมีคนมากมายมาที่บ้านของพี่น้องสามคนนี้เพื่อพบกับพระเยซู มารธาก็ยุ่งมากในงานบ้านและคอยต้อนรับคนมากมาย เธอต้องการให้ทุกอย่างเรียบร้อยเพื่อเป็นเกียรติให้แก่พระเยซูคริสต์ ในห้องครัวมีอาหารที่จัดตรียมไว้หลายอย่าง เธอได้ยินเสียงของพระเยซูแว่วมาแต่ก็ไม่ได้ยินชัดเท่าใด เพราะงานที่ในครัวก็มีเสียงดังเป็นธรรมดาอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นหม้อ กระทะ มีดปอกนั้นหั่นนี้อยู่ไม่หยุด มารธากำลังทำในสิ่งที่สำคัญในการรับรองพระองค์และเพื่อนบ้านเหล่านั้นที่มา

ไม่นานนักท่ามกลางความเหนื่อยล้านั้นเธอรู้สึกว่ามีบางอย่างที่มารธาคิดได้! เธอเริ่มเรียกตะโกนเบาๆ ว่า "มารีย์! เธออยู่ที่ไหน!" เธอมองหาน้องสาวอย่างหงุดหงิดเพราะมีงานมากมายที่มารีย์จะช่วยทำได้และเสร็จเร็วขึ้น จนกระทั่งเธอเห็นมารีย์ในห้องรับแขก สิ่งที่มารธาเห็นทำให้เธอโกรธมาก มารีย์นั่งอย่างสบายอารมณ์ไม่ทำสิ่งใดเลย เธอนั่งคุยและฟังอยู่กับพระเยซูคริสต์-ฟังอย่างตั้งใจ ฟังแบบไม่ยอมจะให้แม้แต่คำเดียวของพระองค์ผ่านหูเธอไปเฉยๆ

มารธาออกไปกล่าวอย่างอารมณ์เสียต่อหน้าแขกมากมาย และต่อหน้าพระเยซูว่า "พระอาจารย์ ท่านไม่สนใจดิฉันเลยหรือ ดิฉันทำงานคนเดียว และยุ่งมากเลย บอกให้มารีย์มาช่วยดิฉันด้วย!" พระเยซูมองดูมารธาแล้วยิ้มปลอบประโลมด้วยความเข้าใจในตัวเธอ พระองค์ตรัสว่า "มารธา, เธอเหนื่อยต่อสิ่งต่างๆ เธอทำหลายสิ่งเหลือเกิน แต่สิ่งที่สำคัญและดีที่สุดนั้นมารีย์ได้พบและรับไว้แล้ว" สิ่งที่พระองค์กล่าวไม่ได้หมายความว่าพระองค์ไม่รู้สึกขอบคุณในงานต่างๆ ที่มารธาได้ทำเพื่อพระองค์ พระเยซูไม่ได้ว่าเธอเพราะว่าเธออยากจะทำสิ่งที่ดีที่สุดให้แก่พระองค์ เพียงแต่ว่าสิ่งที่สำคัญและดีที่สุดนั้นคือการได้ฟังพระคำของพระจ้า ได้สนิทกับพระเจ้าเหมือนที่มารีย์ได้รับและได้ทำต่างหาก

หลายสิ่งหลายอย่างในชีวิตของเราต้องรอก่อนเมื่อเราต้องใช้เวลากับพระเจ้า เราต้องให้พระองค์มาเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเราทุกวัน ซ้อมกีฬา, ซ้อมดนตรี, ทำการบ้าน, งานบ้าน เรามีตารางเวลาเพื่อทำสิ่งเหล่านั้น แต่เราไม่สามารถจะลืมพระเจ้าแล้วทำสิ่งเหล่านั้นอย่างเดียวได้ สิ่งที่มารีย์เลือกเราควรจะเลือกเหมือนกับเธอ เธอได้รับกำลังใจ สันติสุข และสนิทกับพระเยซูเพราะเธอนั่งติดกับพระองค์ พระเยซูบอกว่าสิ่งเดียวที่จำเป็นจริงๆ นั่นก็คือการฟังพระคำของพระองค์ มีสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้า

CD 7-3

ตอนที่ 3 เรื่อง "ลาซารัสฟื้นจากความตาย"

รูป CD 7-4: ลาซารัสไม่สบายหนัก

ลาซารัสเป็นน้องชายของมารีย์และมารธา ตอนนี้เขาป่วยหนักมาก ไม่มีหมอคนไหน หรือสิ่งไหนที่ครอบครัวของเขาจะช่วยเหลือได้เลย อาการก็ยิ่งแย่ลงทุกวัน แต่พวกเขาก็รู้ว่ามีเพียงผู้เดียวสามารถรักษาอาการป่วยได้ คนนั่นก็คือพระเยซู มารีย์พูดกับคนรับใช้ว่า "เร็วเข้า! จงรีบไปหาพระเยซู เมื่อพบพระองค์แล้วให้บอกพระองค์ว่าคนที่พระองค์ทรงรักนั้นไม่สบาย"

ในขณะนั้นพระเยซูอยู่ไม่ไกลนักจากหมู่บ้านของพวกเขา ประมาณ 15 กิโลเมตร เมื่อคนส่งข่าวไปถึงพระเยซู พระองค์ก็ยังไม่ได้เสด็จไปที่เบธานีทันที พระองค์กล่าวว่า "ลาซารัสจะไม่ตาย และเขาจะให้เกียรติแต่พระเจ้าด้วยอาการป่วยนี้" นักเรียนลองคิดภาพของมารีย์และมารธาดูซิว่าพวกเธอจะเดือดร้อนใจมากแค่ไหน พวกเธอปรารถนาอยากให้พระเยซูเสด็จไปที่บ้านทันทีเพื่อรักษาอาการป่วยก่อนที่จะสายเกินไป ก่อนที่ลาซารัสจะตาย แต่พระองค์เฉยๆ ไม่รีบร้อนสิ่งใดเลย จนกระทั่งเลยเวลาไป ลาซารัสก็สิ้นใจตายไปในที่สุด

CD 7-4

รูป CD 7-5: นำลาซารัสไปฝัง

ทั้งมารีย์และมารธาต่างโศกเศร้าเสียใจและร้องไห้อย่างมากมาย งานศพก็ถูกจัดเตรียมขึ้น ในสมัยก่อนชาวยิวจะเอาศพไปเก็บไว้ในอุโมงค์ พวกเขาจะใช้ผ้าป่านห่อพันศพไว้อย่างดีก่อน มีเพื่อนบ้านหลายคนมาช่วยครอบครัวนี้หามศพไปที่อุโมงค์ เมื่อเสร็จแล้วพวกเขาก็เอาก้อนหินใหญ่เลื่อนมาปิดปากอุโมงค์ฝังศพไว้

มารีย์และมารธาก็กลับบ้านและคร่ำครวญร้องไห้ถึงน้องชายของพวกเธออย่างมาก เพื่อนๆ หลายคนพยายามให้กำลังใจพากันปลอบใจ แต่พระเยซูทรงอยู่ที่ไหน? คนที่เป็นเพื่อนของพระองค์มีความทุกข์และขอความช่วยเหลือ แต่พระองค์กลับไม่สนใจหรือ? น่าแปลกจริง ๆ เพราะนี่ไม่ใช่ลักษณะของพระเยซูเลย ถ้าพระองค์มาทันเวลา ลาซารัสก็จะไม่ตาย

CD 7-5

รูป CD 7-6: พระเยซูตัดสินใจออกเดินทางไปเบธานี

ถึงแม้พระเยซูจะรักมารีย์ มารธา และลาซารัสมาก แต่หลังจากได้ข่าวการไม่สบายของลาซารัส พระองค์ก็รออีกสองวันก่อนที่จะเสด็จไปหาพวกเขา พระองค์บอกเหล่าสาวก “ให้พวกเราไปที่ยูดาห์กัน” (ยูดาห์เป็นชื่อแคว้นที่ครอบครัวสามพี่น้องอาศัยอยู่) สาวกอุทานออกมา "ไปยูดาห์หรือ!" พวกเขาแปลกใจมากที่พระเยซูกล่าวเช่นนั้น "แต่ว่าพระอาจารย์ครับ มีคนร้ายอยากจะฆ่าพระองค์อยู่ที่นั่น ทำไมพระองค์จึงจะเสด็จไปอีกล่ะ”

พระเยซูปลอบใจเหล่าสาวกว่าพระองค์จะไม่ตาย แต่กล่าวว่า "ลาซารัสกำลังนอนหลับอยู่เรากำลังจะไปปลุกเขาให้ตื่น" แต่สาวกยังไม่รู้ว่าเขาตายแล้ว คิดว่าลาซารัสกำลังหลับพักฟื้นอยู่ที่บ้าน พวกเขาก็กล่าวว่า "ก็ดีแล้วนี่ ถ้างั้นก็แสดงว่าเขาอาการดีขึ้นแล้ว" ไม่มีใครเข้าใจความหมายของพระองค์ แต่ในที่สุดพวกเขาก็ออกเดินทางไปที่แคว้นยูดาห์ เมืองเบธานี

CD 7-6

รูป CD 7-7: มารธาวิ่งออกไปต้อนรับพระองค์

ในที่สุดพระองค์ก็ถึงเบธานี และมารธาก็รีบวิ่งออกไปต้อนรับพระองค์ แต่มารีย์ยังอยู่ที่บ้าน เธอยังไม่ทราบว่าพระองค์มา มารธารีบร้องว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าค่ะ ถ้าพระองค์อยู่นี่น้องชายของดิฉันจะไม่ตาย" แล้วเธอก็กล่าวสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นที่พอพระทัยของพระเยซูมาก "แต่ว่าถึงแม้ตอนนี้ก็ไม่สายเกินไป ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าสามารถคืนชีวิตน้องของดิฉันได้ ถ้าเพียงแต่พระองค์จะทำ" พระองค์ปลอบใจมารธาว่า "น้องของเธอจะกลับมาอีก" "ดิฉันรู้แล้ว" มารธาตอบ "ในวันสุดท้ายทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะพากันฟื้นคืนชีพอีกครั้ง" เธอคิดว่าพระองค์หมายถึงวันสุดท้ายเมื่อเราอยู่ที่สวรรค์ พระองค์ตอบมารธาว่า "เราเป็นผู้เดียวที่คืนชีวิตจากความตาย ใครก็ตามที่เชื่อในเรา ถึงแม้เขาตายแล้วก็จะมีชีวิตอีก และจะไม่พินาศเลย เจ้าเชื่อเช่นนั้นหรือไม่มารธา"

มารธาตอบพระองค์ว่า "ค่ะ ดิฉันเชื่อว่าพระองค์เป็นผู้ที่เรารอคอยองค์นั้น เป็นพระบุตรของพระเจ้า" แล้วพระองค์จึงถามว่า "มารีย์อยู่ที่ไหน?”

CD 7-7

รูป CD 7-8: มารธาบอกมารีย์ว่าพระเยซูหาเธอ

มารธาวิ่งกลับไปที่บ้านและพบมารีย์ จึงบอกเธอว่า "พระอาจารย์มาแล้ว และกำลังถามหาเธออยู่" มารีย์ก็รีบลุกขึ้นไปพบพระองค์

รูป CD 7-9: มารีย์คุกเข่าต่อหน้าพระเยซู

เมื่อมาถึงพระองค์มารีย์ก็คุกเข่าลงต่อหน้าพระเยซูและร้องไห้ "พระองค์ ถ้าพระองค์ทรงอยู่ที่นี่น้องชายของดิฉันก็ยังมีชีวิตอยู่" สังเกตว่าทุกครั้งที่เราเห็นมารีย์เธอจะคุกเข่าต่อหน้าพระเยซูเสมอ ไม่ว่าจะเป็นตอนชโลมน้ำหอม หรือตอนอยู่ในบ้านฟังพระองค์สอน ขณะที่เธอทุกข์ใจเธอก็คุกเข่าลงต่อพระองค์เช่นกัน

เมื่อพระองค์ทรงเห็นมารีย์ร้องไห้ด้วยความเศร้า ผู้คนที่ติดตามพระองค์มาก็พากันร้องไห้ด้วยเช่นกัน ทำให้พระยซูทรงทุกข์พระทัยมาก "พวกท่านฝังศพลาซารัสไว้ที่ไหน?” พวกเขาก็พาพระองค์ไปถึงอุโมงค์ฝังศพแห่งนั้น มีหลายคนสงสัยว่าพระองค์จะคืนชีวิตให้แก่ลาซารัสอีกได้หรือไม่

CD 7-9

รูป CD 7-10: พระเยซูบอกให้กลิ้งก้อนหินใหญ่ออก

เมื่อพวกเขามาถึงอุโมงค์แล้ว พระเยซูก็สั่งให้กลิ้งก้อนหินออก มารธาพูดว่า "ตอนนี้ศพคงจะเน่าและเหม็นมาก เพราะเขาตายมาสี่วันแล้ว" พระเยซูทรงตอบเธอว่า "เราบอกเจ้าแล้วว่าถ้าเจ้าเชื่อ เจ้าจะได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า!"

เมื่อพวกเขากลิ้งก้อนหินใหญ่ออกไป พระเยซูทรงเงยหน้าขึ้นฟ้าแล้วตรัสว่า "ข้าแต่พระบิดาเจ้าขอบคุณที่ทรงฟังข้าพระองค์" ตอนนี้ทุกคนเงียบสนิท ไม่มีใครที่ปริปากพูดเลยสักคำ อะไรกำลังจะเกิดขึ้น พระเยซูจะทรงทำประการใด

ทันใดนั้นพระองค์ตรัสสั่งเสียงดังว่า "ลาซารัสจงออกมาเถิด!" สายตาทุกคู่จ้องไปที่ปากอุโมงค์ มีเสียงบางอย่างดังแว่วออกมา! บางอย่างหรืออาจจะบางคนกำลังทำอะไรอยู่ในนั้น แต่ใครกันจะอยู่ในอุโมงค์ฝังศพนอกจากคนตาย - - ใช่คนตายเท่านั้น!

CD 7-10

รูป CD 7-11: ลาซารัสออกมาจากอุโมงค์

ไม่นานนักลาซารัสก็ปรากฏตัวขึ้นที่ปากอุโมงค์! เขาต้องกระโดดสองเท้าออกมา เพราะขาทั้งสองข้างถูกพันไว้ด้วยผ้าป่านห่อศพแน่นหนา ทุกคนที่เห็นต่างตกตะลึงในสิ่งที่พระเยซูทรงทำ พระองค์ทรงชุบลาซารัสให้ฟื้นคืนชีพได้!

วันนั้นที่เบธานีทุกคนตั้งแต่เด็กถึงแก่อยากเห็นลาซารัสและพระเยซูกันทั้งสิ้น ความชื่นชมยินดีมีอยู่อย่างเต็มล้นในครอบครัวของลาซารัสและเพื่อนๆ ของเขา ทั้งมารีย์และมารธาดีใจอย่างที่สุดที่ได้น้องชายสุดที่รักกลับมาอีก ทุกคนพากันสรรเสริญความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

เสียงของพระคริสต์มีอำนาจต่อชีวิตของเรา ถึงแม้เราจะยังไม่ได้ยินเสียงที่แท้จริงของพระองค์ตอนนี้ แต่เราก็ได้รู้จักพระวจนะของพระองค์ในพระคัมภีร์ที่สามารถเปลี่ยนชีวิตเปลี่ยนนิสัยเราได้เราต้องมีความเชื่อ อย่าสงสัยเพื่อจะรับฤทธิ์อำนาจในการเปลี่ยนแปลงตัวเราเอง พระเจ้าทรงปลดปล่อยเราจากความตายในนรกเพื่อจะมีชีวิตที่สวรรค์ได้ เราต้องเรียนรู้ที่จะขอบคุณพระเจ้าตลอดเวลา

CD 7-11